

SLOVENSKI GOSPODAR

Izhaja vsako sredo.
Cene: Letno Din 32.—, polletno
Din 16.—, četrletno Din 9.—, ino-
zemstvo Din 64.—
Poštno-čkovni rač. 10.603.

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO
Z MESEČNO PRILOGO „NAŠ DOM“

Uredništvo in upravnništvo: Maribor, Koroška c. 5.
Telefon 2113.

Cene inseratom: cela stran
Din 2000.—, pol strani Din 1000.—,
četrtr strani Din 500.—, 1/2 strani
Din 250.—, 1/4 strani Din 125.—,
Mali oglasi vsaka beseda Din 1.20.

Hitler — Mussolini.

Hitler je udaril na mizo ter s tem prekinil mednarodne razgovore za do-
sego sporazuma med narodi in ohrani-
tev miru med državami. To je taktična
poteza v izvrševanju nemškega narod-
no-socialističnega programa. Z geslom
»Svoboda in kruh« je Hitler dvignil
ljudske množice, osobito mladinske vr-
ste, da so ostavile prejšnje stranke ter
sledile zastavi narodnega socializma.
Z geslom »Svoboda in kruh« je šel v boj
zoper prejšnje vlade ter jih strmogla-
vil. Ljudstvo, ki je temu geslu v dobri
veri sledilo, sedaj zahteva njegovo ure-
sničenje. Najčesče in tudi najglasnejše
so se te zahteve začele pojavljati v vr-
stah najbolj vnetih Hitlerjevih prista-
šev.

Drugi del bojnega gesla Hitlerjevega
je vsled velike gospodarske krize, ki
pritiska nemško državo, nemško ljud-
stvo in vse njegove sloje, težko izvrš-
ljiv. Dovolj kruha, in sicer dobrega
kruha oskrbeti vsem: kmetom, obrtni-
kom, delavcem, trgovcem, nameščen-
cem in zlasti še vedno velikemu številu
brezposelnih, to je sedaj nemogoče. Za-
to je treba časa in osobito dobro pre-
mišljenega in preizkušenega gospodar-
skega načrta ter po njem dosledno
usmerjene gospodarske politike. Da je
narodni socializem za kaj takega spo-
soben, dosedaj še ni dokazal. Tudi nje-
gov vzornik, italijanski fašizem, je ta
dokaz ostal svojemu narodu in svetu
dolžan. Da bi bile gospodarske razme-
re med italijanskim narodom dobro
urejene v splošno zadovoljnost ljudst-
va, tega si niti sam fašizem ne upa
trditi.

Mussolini je takoj spoznal Ahilejevo
(= ranljivo) peto italijanskega fašizma
ter obrnil pogled italijanskega ljudstva
od notranjosti v zunanost, od notranje
politike v zunanjo. Obračal je ter še
vedno obrača oči svojega ljudstva v po-
krajine, ki še niso v italijanski oblasti,
pa bi morale biti. Ker še niso, se mora-
jo pridobiti: tako tak pogled vzbuja pri
ljudstvu ne samo zanimanje in želje,
marveč tudi zahteve in program za nji-
hovo uresničenje. Mussolini razume s
čudno spretnostjo, ki je njegovi rasi ne-
kako prirojena, se gibati na področju
zunanje politike, izrabljati mednarod-
ne situacije (položaje) v prid Italiji,
sklepati ugodne pogodbe, pod firmo re-
vizije mirovnih pogodb osvajanja želje-
ne države priklepati na sebe ter s spro-
žitvijo novih vprašanj in načrtov za
njihovo rešitev sebe in svoj fašizem po-

tiskati v ospredje in če le mogoče, v
osredje mednarodne politike.

Mussolini ni nikdar bil prijatelj Zve-
ze narodov, katero smatra kot spotiko
in oviro na potu svoje politike. In ven-
dar ni izstopil iz te Zveze, ker bi to bilo
kvarno za Italijo in njene koristi. Hit-
ler tudi smatra Zvezo narodov kot spo-
tiko in oviro nemškonacionalne politi-
ke, pa ni ostal v njej, temveč je Nemčijo
odtrgal od Zveze. S tem je dokazal, da
daleč zaostaja za preudarnostjo in pre-
vidnostjo voditelja italijanskega fašiz-
ma. Mussolini uporablja pri zasledova-
nju svojih političnih ciljev takšne me-
tode (načine), da drugih držav, zlasti
velesih, naravnost ne odbija. Hitler pa
je s tem, da je zaukazal izstop Nemčije
iz razorožitvene konference in iz Zveze
narodov, vse druge države od sebe od-
bil ter svojo državo popolnoma izoliral
(osamotil).

Osamotba Nemčije je sedaj takšna,
da se je sam Mussolini začel odmikati

od nemškega narodnega socializma.
Ako je Hitler računil s tem, da bo več
držav potegnil s seboj iz Zveze narodov,
se je uračunal. Celo Bulgarija in Ogr-
ska se obotavljata mu slediti. Zveza
narodov je kljub velikim svojim napa-
kam in nedostatkam svojega postopa-
nja vendar edina mednar. ustanova,
ki kolikor toliko poravnava spore med
narodi ter po močeh deluje za ohrani-
tev miru na svetu. Ko je Hitler poteg-
nil Nemčijo iz ženevske mednarodne
organizacije za pomirjevanje narodov
in sporazumevanje med državami, jo
je vrgel nazaj v ozračje prusaške mili-
taristične in osvajevalne politike, ki ji
je storila žalostni konec svetovna voj-
na. Ali misli Hitler v doslednem izva-
janju svojega programa tudi kaj take-
ga riskirati? »Svoboda«: to je prvi del
njegovega programa. Mar li ni Nemčija
svobodna? Hitler smatra zabrano ob-
oroževanja Nemčije kot dokaz za ne-
svobodo in neenakopravnost Nemčije.
Vsa druga Evropa pa smatra to zabra-
no kot nujni predpogoj za svobodo Ev-
rope in za ohranitev miru na svetu.

IZ RAZNIH DRŽAV

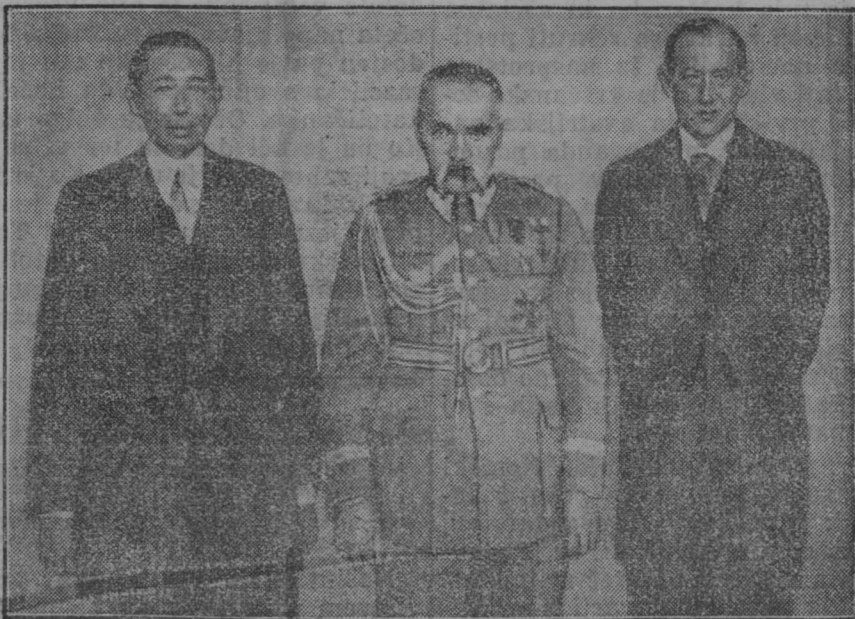
IZ NAŠE DRŽAVE.

Novo predsedstvo narodne skupšči-
ne in senata. Dne 20. oktobra je bil zo-
pet izvoljen za predsednika narodne
skupščine dr. Kumanudi. Predsednik

senata je postal kmetijski minister g.
dr. Ljubomir Tomašič. Kmetijstvo mi-
nistristvo je prevzel predsednik vlade
dr. Srškič.

V DRUGIH DRAŽVAH.

Na čehoslovaškem bo izglasovan v
kratkem zakon, po katerem bodo raz-
puščene poleg nemških tudi nekatere
opoz. stranke. Govori se o uporabi no-

Romunski zunanji minister Titulescu (levo) na Poljskem. Na sredini vidimo
poljskega maršala Pilsudskega in desno poljskega zunanjega ministra Becka.

V starejših letih sveže in neizčrpane

morejo ostati samo osebe, ki za časa posvetijo vso pozornost pravilni negi zdravja. K tej negi pa spada predvsem često presnavljanje in obnavljanje človeškega notranjega ustroja, ki ga je treba od časa do časa očistiti nakopičenih, telesu škodljivih snovi. V to svrhu je najboljšo redno uživanje PLANINKA-ČAJA, ki je sestavljen večinoma iz najboljših planinskih zdravilnih zelišč. Ultravioletni solnčni žarki ter gorska mineralna zemlja dajejo tem

zeliščem posebno zdravilno moč za čiščenje in obnavljanje krvi, ki tako očiščena lahko in pravilno kroži po zopet prožnih žilah, kar ima za posledico, da si ohranimo svežost, gibčnost in čilost do visoke starosti. Zahtevajte v apotekah samo pravi PLANINKA ČAJ BAHOVEC v plombiranih zavitkih in z napisom proizvajalca:

LEKARNA MR. BAHOVEC — LJUBLJANA.

Reg. br. 12590 — 20. VII. 1932.

vega zakona tudi napram čehoslovaškim fašistom.

Amerika bo priznala sovjetsko Rusijo. Za kakih 14 dni bo obiskal Wa-

shington komisar za ruske zunanje zadeve Litvinov in bo pričel razgovore o obnovi odnošajev med ameriškimi Zedinjenimi državami in ruskimi sovjeti.

Sodba o verskih odpadnikih. So ljudje, ki stavijo lastno mišljenje, če je tudi krivo, in lastno korist, če jo tudi narekuje sebičnost, nad vero. To je povse napačno. Ker vera mora vladati človeku in vsemu njegovemu udejstvanju. Največje obsodbe je vredno, če se vera podreja političnim ciljem in političnim težnjam ter se izrablja v politične manifestacije. To delajo zlasti tisti, ki celo od vere odpadajo, samo da dosežajo politične smotre ter izvršijo pred svetom politično manifestacijo. To so povečini mladi domišljivi ljudje, ki si domišljajo, da se okoli njih suče ves svet ter da bo njihov odpad dovedel do propada cerkve, ki so ji obrnili hrbet. Kar se tiče odpadnikov od katoliške cerkve, je zanimiva sodba vatikanskega lista »Osservatore Romano«, ki jo je zapisal povodom izstopa nekaterih ljudi na Koroškem, kateri se je nedavno dogodil iz nemško-nacionalnih nagibov. Vatikanski list tako-le piše: »Z verskega in duhovnega stališča je to dejstvo brez važnosti. Gre za katoliško rojene, ki svojih verskih dolžnosti niso izpolnili, za nekake protestante, polne brezbrčnosti napram veri in svoji prvotni religiji. S svojim izstopom so se postavili kot bojovníki v neko strujo, ki ji je tuja krščanska in socialna misel. Po svoji naravi so rekruti pretiranosti in nacionalisti iz nasprotstva proti sedanji vladi, ki je krščansko-socialna. Ni prvokrat, da avstrijska narodno-socialistična propaganda posnema postopanje velenemcev prejšnjih časov, ki so odpad od Rima smatrali kot delo narodnega junaštva ter kakor znano vzklikali: Proč od Rima! Besede vatikanskega lista veljajo ne samo za nemško-nacionalne, marveč tudi za drugo-nacionalne odpadnike od vere, n. pr. tudi za tiste, ki so nedavno objavili v nekaterih slovenskih listih svoj izstop iz katoliške cerkve.

Tudi sv. pismo popravlja. Nemški narodni socializem hoče povsod komandirati: v politiki, v gospodarstvu, v prosveti, celo v veri. Lotil se je glavnega vira naše vere, namreč sv. pisma. Narodno-socialistični glavarji si prisvajajo pravico določevati, kaj spada v sv. pismo in kaj ne. V sv. pismu je zabeležena kot pretresljiv primer neomajne

vere in junaške poslušnosti do Boga daritev Isakova po Abrahamu. Bog ni hotel, da bi Abraham v resnici krvavo daroval svojega sina, saj je to preprečil po angelu, ki ga je poslal, marveč je hotel preizkusiti Abrahamovo brezpogojno pokorščino, ki je v njej bil pripravljen Bogu darovati svojega lastnega sina. To poročilo sv. pisma so kristjani doslej smatrali kot jako poučno in spodbudno. Drugače pa sodijo nemški narodni socialisti. Narodno-socialistični vladni predsednik v Šlesvik-Holštajnu je odredil, da se to poročilo sv. pisma mora v šolskem učnem načrtu izčrtati, češ, da je nenemško. Tako se bo tudi sv. pismo moralo odslej podvreči merilu nemštva, kakor ga pojmuje nemški narodni socializem. Zalostno in smešno obenem.

Pod vplivom papeža. Japonski generalni konzul v San Paulo v Braziliji (v južni Ameriki) je prej bil v konzularni službi v Varšavi na Poljskem. Bilo je to takoj po končani svetovni vojni. Tamkaj se je seznanil s papeževim nuncijem, ki se je imenoval monsieur Ahile Ratti. To ni bil nikdo drugi kot sedanji papež Pij XI. Osebnost sedanjega papeža, takratnega papeževga nuncija, je napravila na Japonca globok vtis. Ta vtis ga je spremljal, ko je bil kot generalni konzul premeščen v Brazilijo. Pod tem vtisom se je odločil, da je dal svojo hčerko v katoliško šolo. Vzgoja, ki jo je mlada Japonka dobila v tej šoli, je bila vzorna ter je očeta napolnjevala z radostjo. Manj radosten pa je bil oče, ko mu je hčerka razodela svoj namen, da hoče postati katoličanka. Oče se je dolgo ustavljal. Ko pa je hči dorasla ter vztrajala pri svoji zahtevi, se je udal. Ko je hči prejela zakrament sv. krsta, je oče napram jezuitskemu patru del Toro izjavil: »Iskreno občudujem katoličane in zlasti monsignorja Ratti, sedanjega papeža Pija XI.« Hči je pri krstu dobila ime Marija Pija.

Primer udobnega življenja na račun ljudske lahkovernosti.

Našim čitateljem bo prav gotovo še v živem spominu afera »Kmetijske eksportne zadrage« v Mariboru, pri kateri je šlo v izgubo stotisoče slovenskega denarja. Neštevilni so ljudje, ki se spo-

minjajo te afere s prav bridkimi spomini, ker so izgubili lepe tisoče. Glavni krivci, ki so takrat upropastili Kmetijsko eksportno zadrugo, so bili »ravnatelji«: Kenda, Krištofič in Žunkovič. Radi njihovega poslovanja pri omenjeni zadrugi je še v teku kazensko postopanje pri mariborskem okrožnem sodišču ter bodo prejeli zaslužen kazni.

Komaj pa se je razburjenje med ljudstvom proti tej troperesni detelji malo poleglo, je že izbruhnila na dan nova afera, pri kateri je imela zopet ta trojica svoje prste vmes. V tem slučaju gre še za večje svote, ki so jih prebrisano izvabili od lahkovernih ljudi z zadrugo »Edinost«, ki so jo ustanovili začetkom tega leta v Mariboru. Polom Kmetijske eksportne zadrage jih ni oplašil. Pričeli so razmišljati, kako bi znova na lahek način živeli na račun lahkovernih ljudi in prišli so na misel, ustanoviti zadrugo, ki bi naj dajala — »brezobrestna posojila«.

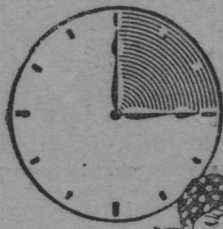
Ustanovili so novo zadrugo brez pare denarja. V upravni odbor so vzeli priproste kmečke ljudi, ki niso imeli pojma o poslovanju take zadrage in na ta način so si zagotovili popolnoma proste roke za svoje sleparsko delo. Ker so bili v Mariboru že predobro znani in so vedeli, da tu ne bi s svojim poslom uspeli, so ustanovili mariborsko centralo zgolj radi tega, da so lahko potem osnovali podružnice po celi državi. Ko so bile podružnice osnovane, pa so mariborsko centralo enostavno ukinili — preselili so celotno poslovanje v zagrebško podružnico ter od tu razpleli svoje mreže po Hrvatskem in enem delu Slovenije. Zlasti v obsojnih krajih in v ljubljanski okolici so bili njihovi agenti pridno na delu. Obljubljali so ljudem brezobrestna posojila in v času sedanje denarne stiske so jim kalini kar vreli na limanice. Vsak prosilec za brezobrestno posojilo je moral plačati gotovo svoto kot članarino ter je prejel za to tolažbo, da bo v najkrajšem času posojilo prejel. Članarina je znašala pa navadi več tisoč dinarjev. Da bi ljudem zabrisali oči, so res v vsakem okraju podelili nekaterim prosilcem taka posojila, kar je bilo zanje največja reklama. Novi člani so potem kar silili v to zadrugo ter vplačevali članarino, ki so si jo dostikrat sposojevali. Denar je kar pritekal v blagajno, zadnje mesece so vsak dan prejeli po 25.000 Din na članarini. Skupno se računa, da so vplačali ljudje na članarini okoli 3 milijone Din. Od tega denarja je zadruga razdelila okoli 100.000 Din na posojilih, okoli 900.000 D je bilo upravnih stroškov za plače in opremo zagrebške podružnice, za 2 milijona Din pa se ne ve, kam so izginili. Zadnje čase so se pričele množiti pritožbe članov, ki so plačali članarino, na posojilo pa so zaman čakali cele mesece.

»Ravnatelji« so članstvo nekaj časa tolažili, toda sama tolažba ni zalegla; slednjič je posegla vmes zagrebška policija in v petek dne 13. oktobra je aretirala ravnateljsko trojico. Pri preiskavi so prišle na dan gorostasne stvari. V blagajni niso našli pri preiskavi niti pare. Redne plače je prejemal vsak ravnatelj 3500 Din na mesec, z raznimi

provizijami in dokladami pa so zaslužili ogromne tisočake. Članom upravnega odbora so lačevali za vsako sejo po več tisoč dinarjev, da so jih na ta način ohranili pri dobri volji. Upravni odbor je odobral vsak korak ravnateljev ter na ta način tudi sam prišel navzkriž z zakoni. Radi tega so oblasti aretirale tudi vse odbornike zadruga. Nadaljna preiskava bo še ugotovila, kam so »ravnatelji« dali 2 milijona dinarjev, ki jih ne morejo nikjer zaslediti.

Čudno je, da se po škandalu Kmetijske eksportne zadruga in številnih podobnih slučajih še vedno najdejo ljudje, ki nasedejo takim finančnim trikom, kakor jih je pogruntala omenjena trojica. Vsi ti primeri so pokazali, da bi morala biti državna kontrola nad takimi in sličnimi zadrugami, ki ponujajo ljudem »brezobrestna posojila«, razna zavarovanja za smrtna slučaje in podobno, mnogo ostrejša.

Kakor milijoni za pranje pripravljenih rok

Na milijone kisikovih mehurčkov — vsake zase Vaš pomočnik — se razvije med kuhanjem (vsaj 15 minut) v raztopini Schichtovega Radiona in poganja milno peno skozi tkanino. Tako operete perilo — ne da bi bilo treba Vašim rokam kaj delati — lepo in prizanesljivo, če redno uporabljate Schichtov Radion.

NOVICE

»Domovina« piše v svoji številki dne 19. oktobra to-le: »Zato tudi mi po uspelih občinskih volitvah ne smemo ostati na polovici pota in slaviti dobljeno zmago. Na delo moramo, da osvojimo vse sovražne postojanke, zlasti tiste, za katere vemo, da gradi sovražnik na njih svojo moč in svoj odpor. Sedajle proti koncu leta imajo občne zbornice razna prosvetna društva in ustanove in razne gospodarske zadruga. Može, ki ste dali svoje glasove za Jugoslovensko nacionalno stranko, ne pozabite, da so vsa ta društva tiste postojanke, ki ste jih dolžni zasesti v imenu državnega in narodnega edinstva, in jih za vselej izrgati iz sovražnih rok. Naj ne bo po novem letu nobenega društva, nobene zadruga, kjer bi ne bili odbori in načelstva v čvrstih rokah naših somišljenikov. Ne počivajte torej, temveč na delo, da bomo mogli z novim letom ponosno pokazati na plodno leto 1933, ko bodo padle vse postojanke nasprotnikov in boste spet svobodni možje na svobodnih tleh.«

Vlom z obilnim plenom. V noči na 18. oktobra so preplezali vlomilci železno ograjo pred vhodnimi vrati marib. draguljarja ter urarja Petelna na Grajskem trgu in so odprli vrata s ponarejenimi ključi. Odnesli so: 32 moških ur (2 zlati, 6 srebrnih, ostale iz niklja), 30 ženskih in 20 moških zapestnih ur, 50 zlatih verižic in ženskih ovratnic, 100 verižic iz double-zlata, 70 srebrnih verižic in 8 srebrnih cigaretnih doz.

Z motiko po glavi. V Partinjah pri Sv. Lenartu v Slov. goricah je udaril med prepirom sovaščan 26letnega viničarja Alojzija Zajška z motiko po glavi. Udarjeni se je moral zateči v marib. bolnico.

Vsled zloma noge v bolnico. V mariborsko bolnico je bil dne 19. oktobra prepeljan 42letni gozdni delavec Ferdinand Zavratnik iz Renčnika. Pri spravljanju lesa mu je padel težak hloď na

desno nogo in mu jo je zlomil pod kolonom.

Srčna kap na travniku. Na travniku ob cesti od postajališča Hajdina proti Turnišču so našli zadnje dni neznanega mrtveca. V neznancu so spoznali 70-letnega pilarja Škrobarja iz Maribora, katerega je zadela nenadoma srčna kap.

Tatvina čebelnih panjev se je razpala v zadnjem času po okolici Ptuja.

Ali že imate knjižico »Bodi apostol«? Dobi se v Mariboru pri tajništvu KA, stolno župnišče, in v knjigarnah Cirilove tiskarne. Stane samo 5 Din (vezana 10 Din). Ako je še nimate, nabavite si jo čimprej! Vam ne bo žal.

Obračun med sosedoma. V Pečkah pri Makolah sta se sprla 26letni poljski delavec Rok Kolar in njegov sosed. Sosed je potegnil nož in zabodel Kolarja štirikrat v pleča ter v levo roko.

Železniška nesreča. Dne 17. oktobra sta trčila na križišču ceste z železniško progo v Vrbje pri Žalcu savinjski osebni vlak in s plohi naložen voz. Sunek je smrtno nevarno poškodoval voznika, katerega so takoj prepeljali v celjsko bolnico. Levemu konju je odrezalo kolesje vlaka predno desno nogo, desnemu zadnjo levo nogo. Voz je razbit.

Smrtna železniška nesreča. Na savinjski železniški progi se v zadnjem času kar množijo železniške nesreče.

Dne 19. oktobra ob 10. uri dopoldne se je peljala na kolesu 30letna služkinja Angela Zalokar iz Presečnega iz okolice Slivnice pri Celju iz Št. Petra proti Polzeli. Na križišču ceste z železnico je hotela prehiteti osebni vlak, ki je privozil s Polzele in prihaja v Celje ob pol 11. uri dopoldne. Lokomotiva je podrla neprevidno kolesarko, ji zdrobila lobajo in ji odrezala desno roko dvakrat. Vlak je takoj postal. Smrtno poškodovano so naložili v službeni voz, jo odpeljali proti Celju, a je izdahnila med prevozom.

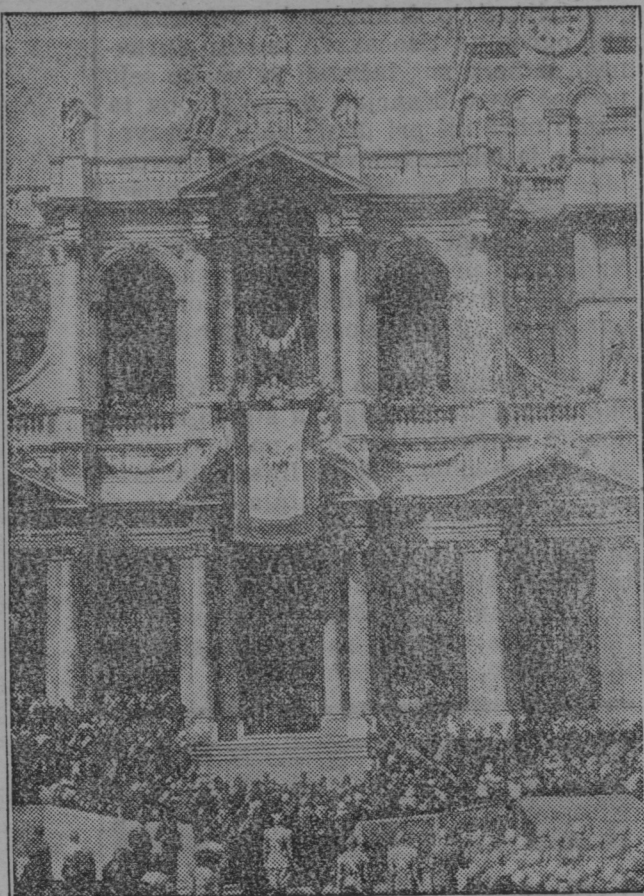
Radi bede v prostovoljno smrti. Na svojem stanovanju v jedilni sobi v Celju na Kralja Petra cesti so našli obešenega 66letnega Antona Arzenška. Rajni je izvršil samomor radi bede.

Velik vlom. Dne 21. oktobra zjutraj je bil odkrit vlom v trafiko g. Amalije Pregljeve na Miklošičevi cesti v Ljubljani. Vlomilec je odnesel gotovine ter kolkov za 15.500 Din.

Pojasnenje umor. V našem listu smo poročali, da so našli ustreljenega pod klancem pri Trojanah posestnika Val. Trdino. Poleg trupla sta bila dva neizstreljena naboja kalibra 9 mm in tulec izstreljenega naboja kalibra 6.5 mm. Ta najdba je jasno kazala, da sta bila pri umoru udeležena 2 zločinca. Orožniki so pričeli s preiskavo in sum je padel na pokojnikovega brata Franca, ki se

V Londonu poskušajo strokovnjaki 7000 steklenic piva na kongresu pivopivcev. — Desno: Papež je obiskal dne 11. oktobra baziliko Santa Maria Maggiore v Rimu. Slika nam predločuje pred cerkvijo zbrane ljudske množice med papeževim blagoslovom.

Je vrnil iz Holandije. Po ljudski govorici se je France zaljubil v Valentinovo ženo, ki je krasotica. Povpraševanja so ugotovila, da je bila žena delavca Jožefa Herleta iz Kotredeža pri Zagorju, ki je sestra ustreljenega, dan pred zločinom na domu brata, kjer je tudi ostala čez noč. Priče so videle, kako se je odpravil Herle na večer z doma. Herle se je vrnil preteklo leto iz Holandije in je bil na glasu kot vlomilec ter tat, saj tako trdi ljudska sodba. Letos na spomlad je bil celo pri nekem vlomu v Trbovljah prijet ter zaprt. Sum je padel nanj radi vloma v občinsko blagajno v Zagorju, iz katere je bilo odnešenih 20 tisoč Din. Kljub dejstvu, da je pričel Herle kmalu po vlomu staviti hišico in je poplačal razne dolgove, mu vloma niso mogli dokazati in so ga izpustili. Dne 18. oktobra je bil Herle aretiran in zaslišan na orožniški postaji v Zagorju, kjer je dejanje tajil. Še le po prepeljavi na žandarsko postajo v Trojane je pri-

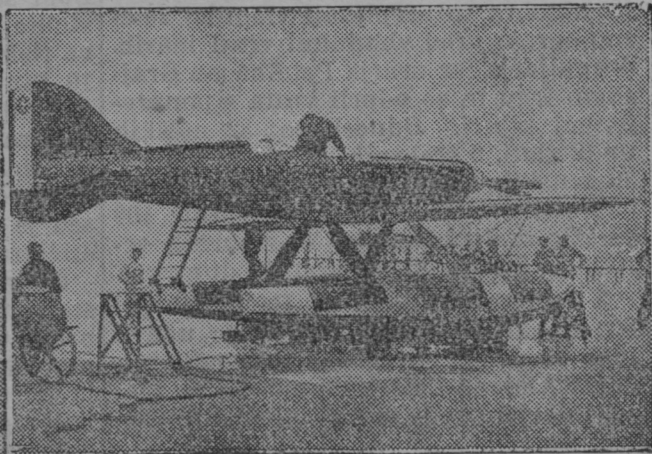
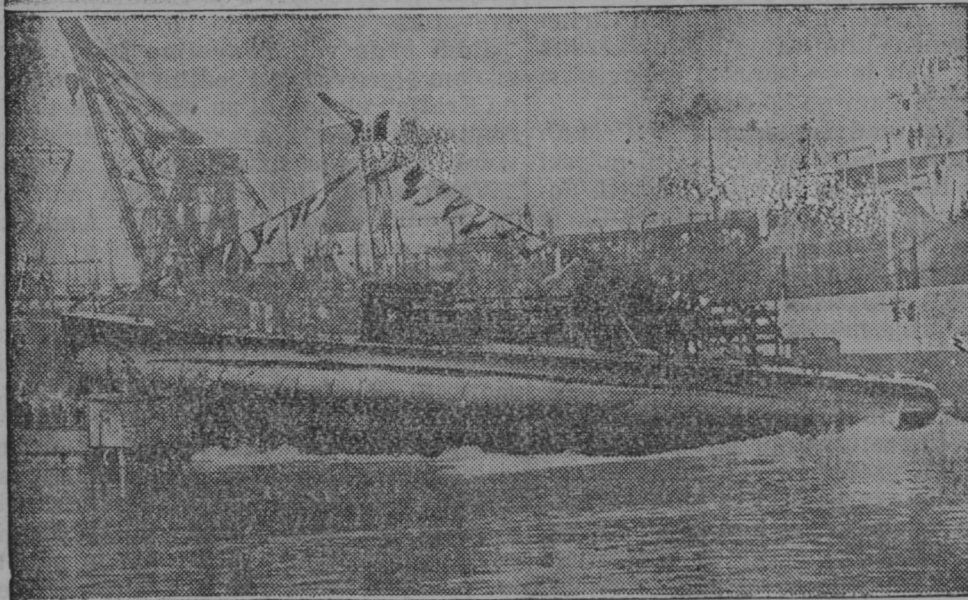
znal umor. Po njegovi izjavi je bil najet za zločin od svojega svaka in pokojnikovega brata Franca. France mu je obljubil 5000 Din, ako ubije Valentina, in se bo on po bratovi smrti dokopal do njegove lepe žene. Umor je bil sklenjena zadeva že ob času košnje in je Franc izplačal Herletu na račun bratove nasilne smrti 3000 Din. Po tej izpovedi so se lotili orožniki Franca, ki je po daljšem oklevanju pritrdil, da je izpoved Herletova istinita. S Francem Trdino in Jožefom Herletom sta bili aretirani Herletova žena in žena ustreljenega. O njuni krivdi, soudeležbi ali popolni nedolžnosti bo odločila preiskava. Trojanski zločin je torej pojasnjen. Izpovedi obeh zločincev jasno govorita, koliko hudobije in podivjanosti tiči v ljudeh brez Boga ter vesti.

Smrten izid trčanja avtomobilista in kolesarja. Dne 19. oktobra sta trčila v Ljubljani na Celovski cesti v smeri proti mestu v bližini takozvanega Novega

sveta avtomobilist ter kolesar. Suneč je pogнал kolesarja v loku s kolesa ob kamen, kjer je obležal nezavesten. Po prepeljavi v bolnico je nesrečnež izdihnil. Smrtno ponesrečeni kolesar je 26-letni Peter Pustavrh, sin posestnika s Črnega vrha nad Polhovim gradcem.

Smrt otroka vsled opeklin. Devet mesečni sinček čevljarja Škofceta v Trbovljah si je prevrnil po sebi lonec vrele kave. Prehude opekline so zahtevale otročičevo smrt.

Nesrečno trčenje. Na križišču ceste med Želimljami ter Pijavo gorico se je zgodila dne 19. oktobra precej huda avtomobilska nesreča. Avtomobilist je zadel ob kolesarko 23letno Angelo Podlogarjevo, doma iz Kopačnika pri Želimljah. Dekle je padla s kolesa in obležala z zlomljeno levo nogo in z manjšimi poškodbami po telesu. Avtomobilist je naložil poškodovano na avto in jo prepeljal v ljubljansko bolnico.

Italijansko vodno letalo je doseglo novi hitrostni rekord 629 km na uro. Prejšnji rekord je znašal 555 km. -- Levo: Italija je spustila v morje podmornico 640 ton.

Smrt vsled zastrupljenja s plinom. V Ljubljani v Frančiškanski ulici je našel zjutraj vajelec s plinom zastrupljenega brivca Draga Ivaniševića. Mojster je sedel na stolu, pred njim plinski vrec in na njem lonec vode. Zastrupljeni je držal v rokah časopis, imel očala in je bilo videti, kakor da čita. Desno nogo je imel v škafu vode, ker si jo je zlomil pred kratkem in jo je kopal po vrnitvi iz bolnice vsak dan v topli vodi. Brivec je med čitanjem najbrž zadremal, nakar je zavrela voda in v prekipenju je pogasnila plamen plina. Plin je imel prost izhod in vdihavanje strupa je tako omotilo Ivaniševića, da se iz omočice ni več prebudil. Zapušča 80letno mater.

Posrečen vlom. Neznani vlomilci so obiskali v noči občinski urad v Žužembergu na Dolenjskem. V poslopje so vdrl s pomočjo lestve, po kateri so dosegli okno v pritličju ter ga razbili. Skozi okno so se potegnili v predstobo in v pisarno, kjer je težka wertheimerica. Železne blagajne so se lotili s svinjsko nogo. Odnegli so 14.000 Din v gotovini. Razne listine so razmetali po tleh. Kot edino sled so zapustili na pokrovu blagajne v debelem prahu prstne odtise.

Obsodbe vreden obračun med sinom in očetom. Neki posestnik iz Boldraza v Beli Krajini se je sprl s svojim sinom. V prepiru se je sin tako razjezil, da je zagrabil poleno in začel očeta z njim tolči po glavi in po telesu. Zlomil mu je desno nadlaktico in mu prizadjal hude in težke poškodbe tudi drugod. Kruti sin bo moral dajati odgovor pred sodiščem, oče pa se zdravi v bolnišnici usmiljenih bratov v Kandiji pri Novem mestu.

Padel s kostanja in se ubil. Dne 18. oktobra t. l. dopoldne se je podal 28letni posestnikov sin Franc Eržen, po domače Jurgovčev iz Zgornjega Zabukovja pod Sv. Joštom na Gorenjskem, na visok domač kostanj, da bi naklatil nekaj zrelega sadja. Pri tem opraviu je

omahnil, padel v globočino in obležal mrtev z zlomljenim tilnikom in obema rokama.

Poskusni vlom po ameriškem načinu. V noči od 17. na 18. oktober so se pripeljali v Metliko neznani vlomilci v avtomobilu. Vdrl so najprej glavna vrata na pošti, a so bili pregnani. Tudi vlom v pisarno notarja Ranta je bil brez plena. Od istih ptičkov je bilo vlomljeno v grad v zemljiško knjigo, kjer niso zadeli na denar. Z vitrihom so odprli glavna vrata hranilnice in so poskušali brezuspešno vlomiti v trgovino Kmetijske podružnice. Kakor so došli, so se uzmoviči tudi odpeljali v avtomobilu brez vsakega plena.

Smrtno je povezil v Novem mestu šofer Dolmovič neznanega moškega, ki je po lastni krivdi zašel pod avto.

Kostanjasta barva — še privlačnejša ...

Kmalu boste srečali marsikatero brinetko, ki vas bo s svojimi lasmi resnično navdušila. Zakaj zdaj je vendar enkrat mogoče na poseben način negovati kostanjeve lase: umivamo jih samo z novim Brunetaflor Shampooom. Učinkuje naravno in edinstveno zaradi hequila, ki ga ima v sebi. Kostanjasta barva, temni ton sta s tem neverjetno poudarjena. Lase dobe krasen blesk in čudovit lesk. Nenavadno lepo se kodrajo.

Zajamčeno brez sode in kemičnih barvil.

ELIDA SPECIAL SHAMPOO
BRUNETAFLO

Trčenje dveh vlakov. Dne 22. oktobra sta trčila v Romuniji na progi Sinaja-Ploesti dva vlaka. Nesreča je zahtevala 5 mrtvih, 8 hudo ranjenih ter so se vozovi prekucnili v prepad.

Nesreča romunskega vodnega letala. Romunsko vodno letalo »Savoja« 621, ki je bilo kupljeno v Italiji, je dne 22. t. m. pri spuščanju na jezero pri Konstanci treščilo na kopno. Trije oficirji so mrtvi, eden ranjen.

Uredništvo »Nedelje« in tajništvo KA je od sedaj naprej v stolnem župnišču (Slomškov trg 20) in ne več na Aleksandrovi cesti 6.

Vsem ljudskim odrom, igravcem in režiserjem! Podlaga uspehu na odru je tehnična izobrazba igravcev in režiserjev v oderskih vprašanjih. Ako se želite izobraziti v igravski in režijski umetnosti — ako želite dobrih ljudskih

25letnica letanja s pomočjo motorja.

Dne 18. dec. 1908, torej pred 25 leti, se je lotil na Francoskem pri Le Mans Wilbur Wright motornega poleta. Uspelo mu je, da se je držal v zraku 1 uro, 54 minut in 53 sekund, in je preletel pri tem razdaljo 62 milj. Letos 18. decembra se bodo vršile v Le Mansu velike svečanosti in bodo odkrili ob tej priliki letalski spomenik.

Starec v večurni borbi z volkom.

Kmetje v bosanski vasi Podravno so najeli že pred leti in leti kot ovčjega pastirja 79letnega Marinka Siniča, izredno močnega starca. Pastir biva v majhni kočuri poleg

Pavel Keller:

12. nadaljevanje.

„Hubert“

Roman iz gozdov.

Poslovenil dr. Ivan Dornik.

»Sin ga je okradel!« sem pošepnil Boltežarju.

»Oh, mati, ko bi ti vedela to — o najinem

Tončetu — o najinem edinemu sinu —«

Sedaj je stari mož začel bridko jokati.

»O svoji rajni ženi govori!« je šepetal Boltežar. »Pojdiva, tega ne prenesem!«

Vstala sva in po prstih šla proti vratom. Tedaj je planil žagar od mize.

»Zakaj pa bežita? Saj lahko izvesta — Tonče mi je ukradel ves denar in je zažgal žago —«

»Belčar,« je rekel Boltežar z mehkim glasom, »do sedaj sva bila nasprotnika; sedaj pa bi vam rad pomagal. Belčar, pomirite se. Če vam je bilo kaj ukraden, ni treba, da je storil to vaš sin. Kaj takega vaš Tonče ne bo naredil!«

»On je ukradel! Saj je le on edini vedel, da

je skrinjica skrita na žagi, in saj je vendar on imel ključ, drugi ključ.«

»Ali je to-le tista skrinjica?

Žagar je prikimal.

Ogledal sem si skrinjico, ki je bila nekako pol metra dolga in dvajset centimetrov visoka. Ključavnica je bila nepokvarjena; tudi na skrinjici ni bilo nobene poškodbe.

»Na žagi ste imeli skrinjico skrito?«

»Da, pod podom.«

Stari mož je odgovarjal na to in naslednja vprašanja kakor brez svoje volje.

»In razen vas je le Tonče vedel zanje?«

»Nihče drugi!«

»Ali je imel tudi on ključ?«

»Vsak enega sva imela.«

»Koliko denarja je bilo v skrinjici?«

»Petdeset tisoč dinarjev.«

»V knjižnicah?«

»Večji del so bili bankovci.«

»In vse je izginilo?«

»Vse. Ničesar ni pustil svojemu staremu očetu.«

iger in če želite biti oproščeni avtorskih tani-
tjem pri teh igrah, če želite biti deležni vseh
števnih ugodnosti (popust na cenah v gleda-
liških) pri izposojanju kostumov, lasulj itd.)
in če želite sodelovati pri domačem zvočnem
filmu, pišite takoj po informacije na založbo
»Drama«, Ljubljana, Tržaška cesta 10-I. Ob-
enem sporočamo, da je »Drama«, revija za
ljudske odre in igravce, izšla in se naroča na
isti naslov. V tej reviji najdete vsa točna po-
tovanja o vseh navedenih vprašanjih. 1076

Koce, štrange, slamnjače kupujem stalno pri
Anton Smarovec, Celje, Dečkov trg. 1006
Sanatorij v Mariboru, Gosposka 49, tel. 23-58,
zopet odprt. Prosta izbira zdravnikov. Cene
zmerne. Vodja primarij dr. Černič. 867

Pošten najditelj.

Iz odlične restavracije se je zmotil na ulico starejši gospod. Že z njegovega okroglega obraza je bilo razbrati, da je prav zadovoljen uži-vač. Med vrati je nekoliko postal, ker se je domislil, da še ni popušil običajne popoldanske cigare. Segel je v notrajni žep po smodko ter si zbral s presojo strokovnjaka bolj svetlo. Nato je odkorecal prav počasi naprej mimo moškega v raztrganih čevljih in ponošeni obleki, ki se je zagledal v v oknu restavracije izstavljen jedilni list. Debeluhar je nadaljeval svojo pot; potepuh v obnošeni obleki je pa krenil z mrzlično naglico pred vrata restavracije, kjer je ležala na snažilniku za čevlje prav debela listnica. Z enim pogledom se je zasigural, da ga ne opazuje nikdo, se pripognil in je že držal v rokah denarnico. Kakor v sanjah je otipal njeno vsebino, ki je pomenila njemu že celo premoženje, saj vendar ni jedel štiri dni prav ničesar.

Vse se je odigralo v par sekundah. Z bliskavico je nameraval zginiti, a ves prestrašen je zapazil, da stoji pred moškim, ki zre vanj očitajoče z na široko odprtimi očmi. Najditelj je začutil, kako mu je bušila v obraz rdečica. Iztiščal je iz sebe besede: »Pobrana listnica je last onega le rejenega gospoda pred menoj, in je stekel v dolgih korakih za bogatim neznancem, ki je bil zgubil denarnico.

Ko je pomolel molče gospodu listnico, se je ta prepričal s posegom v suk-
njo, če je res izvrigel denar in nato še le je posvetil več pozornosti najditelju. Povprašal je za njegovo ime ter naslov in se je na glas začudil, ko mu je mladi mož zaupal, da je brez vseh sredstev. »Če se godi človeku dobro«, je menil debelušasti gospod, »je lahko ohraniti poštenost; a če pa reveža privija glad — tako tankovestnega moža je treba ohraniti človeški družbi.«

Nahranil ga je, oblekel in ko je zgle-
dal, kakor je dostojno človeka, ga je vzel v svojo trgovino. Mladi mož, še nedavno nebodigatreba, ki je zdrčal navzdol radi lahkomišelnosti in ni pogodil sam nazaj, je imel za seboj prebridke izkušnje in je bil za bodočnost delaven ter uporaben. Užival je predvsem gospodarstvo zaupanje in kmalu je postal desna roka petičnega tovarnarja. Ko je že bil na vodilnem mestu, je spremljal nekoč svojega šefa na trgovski razgovor. Po končanih opravkih ga je povabil gospod na obed. Ustavila sta se pred

veliko restavracijo, šef se je smehljaj, njegov nastavljenec se je domislil, da sta baš na onem mestu, kjer se je on pred leti poboljšal. Po celem telesu ga je pretreslo, ko mu je obvisel pogled na beraču, ki je stal pred vrati restavracije in je zasajal vanj svoje velike in očita-
joče oči. Kakor pred leti je začutil tudi tokrat v obrazu rdečico sramu. Sklenil je, da se bo svojemu predstojniku, kateremu se ima zahvaliti za vse, po končanem obedu odkritosrčno izpovedal. Po prižganih cigarah je začel nastavljenec: »Oni le revež zunaj me je takrat opazoval in me je na pravo pot — — — »Kateri mož?« je vprašal šef raztreseno. — »Berač!« — »Tako, tako!« je kimal stari, »tega že poznam dokaj let. Je vendar čisto slep.«

Uslužbenec je z nekako težavo kolo-
baril iz ust dim ter pričel trgovski razgovor.

Slepi berač se je pozneje zelo začu-
dil, ko mu je nekdo stisnil v roko pa-
pir in je otipal, da gre za bankovec ve-
čje svote.

„Naš dom“ se osamosvoji!

Naša mladina hoče imeti »Naš dom« kot svoj poseben list, kakor je bil svoj čas. Moramo ji ustreči. Zato sedaj me-
sec november uporabljajo fantje in de-
kleta, da zberejo naročnike med svojimi vrstami za »Naš dom«.

»Naš dom« bo izhajal vsak mesec in bo stal letno 12 Din, torej samo po 1 Din za številko.

Da pa bodo zbiratelji naročnikov laž-
je pridobili zadostno število istih in s tem omogočili, da bo »Naš dom« izhajal, kakor si želijo, je založništvo Karl Mayevih romanov k svojem loterij-
skemu načrtu dodalo še to, da vsakdo, ki se v mesecu novembru naroči na

»Naš dom«, ter plača 12 Din naročnine, prejme brezplačno srečko velike knjiž-
ne loterije, o kateri berete na drugem mestu.

Računajte dobro! Poleg tega, da dobi-
vate za 12 Din na leto vsak mesec šte-
vilko lepega lista »Naš dom«, imate možnost, da s srečko, ki vam jo daruje založništvo Karl Mayevih romanov, za-
denete dobiček, ki je vreden do 900 Din in prejmete najbolj zanimive romane, kar ste jih sploh kedaj mogli čitati.

Da pa tudi nabiratelji naročnikov ne bodo pozabljeni, jim bomo to že posebej povedali! Nimamo še v vseh župnijah nabirateljev in prosimo, da se nam čim prej še priglasijo! Prosimo pred vsem gospode dušne pastirje, da dajo mladi-
ni pobudo, naj se loti dela za priljub-
ljeni »Naš dom«.

V vsak dom »Naš dom«!

Uprava »Našega doma«, Maribor, Ko-
roška cesta 5.

»Ali ste šele sedaj opazili tatvino?«

»Tako. Ko je začela goreti žaga, sem šel po skrinjico. Bila je prazna. Tedaj sem vedel vse. In klical sem Tončeta. Toda ni ga več. Vzel je denar, zažgal je žago, vse zaradi tiste preklete vlačuge.«

Ves skrušen se je sesedel na stol in je zopet začel žalostno jokati. Boltežar je čakal nekaj časa; nato je rekel:

»Belčar, jaz še vedno ne morem verjeti tega. Toda skrinjico tu le moram vzeti s seboj. Njo moram zapleniti. To je moja dolžnost!«

»Vzemite jo! Vzemite jo! Saj ničesar ni več v njej! Sedaj je vseeno. Denarja ni več, žage ni več, Tončeta ni več! Vzel bom vrv in se obesil. Jutri — jutri bom že mrtev!«

V sobi je bilo tiho. Boltežar se je ozrl name. Pošepetal sem mu na uho:

»Tega moža ne smeva pustiti samega! V vas pojdem in poprosim nadučitelja in gospodično Grubelnikovo, naj prideta sem. Ostanite ta čas tukaj!«

Prikimal je, jaz pa sem hitel proti šoli. Bila je luč v sobi. Pri mizi so sedeli nadučitelj, njegova žena in Erika. Povedali so mi, da ne morejo spati v tej strahotni noči. Tudi med potjo sem videl še marsikatero okno razsvetljeno. Tu je ležal bolnik, ki mu je strah poslabšal bolezen, tako da so sorodniki morali bedeti pri njem; tam je zakričal dojenček, ki se je razburjenja v tej noči napil iz materinih prsi; tu in tam so živel strašljivi ljudje, ki so mislili, da so požigalci v dolini in da morajo stražiti, posebno še, ker se v nočeh, ko gori, vselej tudi krade; tu in tam je živel bojazljiv človek, ki v tej hudi noči ni mogel biti miren brez luči.

Vsi smo otroci luči. Ni je človeške duše, ki bi ne poznala strahu v temi.

Veliko mesto — oj, veliko mesto! Tam po-
gleda ta ali oni skozi okno na cesto, vidi, da se pelje mimo mrtvaški voz, in vpraša svojo služ-
kinjo: »Kdo pa je umrl v hiši na oni strani?« Služkinja skomizgne z ramami in ne ve pove-
dati. In če v južnem delu mesta izbruhne požar, izvedo ljudje v severnem delu o njem — iz časo-

ovčje staje, v kateri so ovce preko noči. Sinič je imel navado, da je kuril v koči nepresta-
no ogenj. Pred nedav-
nim pa mu je ogenj u-
gasnil, ko je spal. Sta-
rec je začutil naenkrat silovit ugriz v nogo. Skočil je kvišku in za-
gledal pred seboj kot dve baklji se lesketajo-
če oči. Hitro mu je po-
stalo jasno, da je udril v njegov stan volk. Iz nasprotni strani mu je oznanjal lajež psov ov-
čarjev, da se je lotilo ovčje staje celo krdelo volkov. Volk v bajti je naskočil v drugič pa-
stirja ter ga podrl na ležišče. Tukaj je prišlo med obema do borbe za življenje in smrt. Stari Sinič je že bil ne-
kajkrat ugriznjen, ko

Poziv mladini!

Kardinal nadškof dr. Schulte v Kölnu v Nemčiji je izdal, kakor poroča vatikanski list »Osservatore Romano«, na svoje vernike pastirsko pismo, v katerem se obrača do mladine s temi besedami: »Mladina se živo udeležuje vsega, kar je novo, kar je v pokretu, kar je moč. Domovina s svoje strani kliče mladino še bolj kakor odrasle, da sodeluje z njo pri njeni obnovi in obrambi. Tudi naš Zveličar Jezus Kristus je s križa govoril najmlajšemu med apostoli, sv. Janezu. Sedaj v sv. letu se spominjamo poslednjih trenutkov Kristusovega življenja. V teh poslednjih trenutkih velikega petka je mladina, ki ji je bil predstavnik apostol Janez, se zbrala pod križem. V tem času se tudi Cerkev kot skrbna in ljubeča mati obrača v prvi vrsti na mladino.

Nova država je priznala krščanstvo kot versko podlago države. V slovesni obliki konkordata je katoliškim mladinskim društvom zagotovila ne samo obstoj, marveč tudi posebno varstvo. Ona dobro pozna spasonosne in koristne energije te mladine, ona dobro pozna njeno neustrašeno in vztrajno borbo proti razdiralnemu duhu verskega liberalizma in organiziranega boljševiskega brezbožništva. Ona dobro zna, da katoliška mladina predstavlja nezlomljivo jamstvo vdanosti in zvestobe v službi domovine, naroda in države.

Cerkev je prejela od nove države slovesno obljubo ter zaupa tej obljubi. Zato danes vaš škof poziva vse vernike svoje škofije ter opominja vse: duhovnike in laike, moško in žensko mladino, naj so složni v železni edinosti, da tako prenesejo svojo lastno ljubezen na vsa področja v življenju naroda in države. Naj se katoliška mladina ne da v delavnosti in v izvrševanju dejavne bratske ljubezni od nikogar prehiteti, zlasti v prihodnji zimi.« Kardinal se na to obrača do staršev in jih opominja, naj se ozirajo na mladino in

njene težnje ter naj ji dejansko oskrbijo možnost in sredstva za pravo katoliško izobrazbo in za napredek v kršč. narodni prosveti in v katoliški nramnosti. Tako bodo s svojo mladino najboljše služili cerkvi in državi. Pomenljive in upoštevane vredne besede za mladino in starše!

★

Št. Andraž pri Velenju. Katoliško prosvetno društvo priredi v nedeljo dne 5. novembra, v Društvenem domu štiridejansko igro »Koroški tihotapci«. Snov igre je zajeta iz časa bojev za Koroško ter je vseskozi zanimiva. Začetek ob treh popoldne. Vstopnina znaša: sedeži 5, stojišča 3, za otroke 2 Din. Takoj po igri pa se vrši v Društvenem domu vinska trgatev. Vse domačine in sosede vljudno vabimo, da nas posetijo v najobilnejšem številu. Bog živi! — Odbor.

Ženske žrtve drznosti.

Ne samo moški — tudi veliko žensk se je že lotilo v življenju izrednih policcev ter drznosti, ki so zahtevale — smrtne žrtve.

Stradalka.

18letna Madžarka Freda Litvoy je stradala na sejmu v Budimpešti 9 dni, dokler se ni zgrudila in izdahnila. Omenjena si s stradanjem ni hotela oviti krog glave venca slave, ampak iz vzroka, ki je povsem razumljiv iz ženskega stališča. Bila je zaročena z mlajšim moškim in ta je študiral na Dunaju. Da bi ga lahko poročila in si kupila balo, se ji je rodila nesrečna misel: z javnim stradanjem si prislužiti denar in na ta način uresničiti svoje tolikanj željene načrte. Njen zaročenec ni bil poučen o nevestini nakani. Še le po njeni smrti je zvedel, kako velika je bila njena ljubezen.

Povožena od avtomobila.

Mlada ženščina iz Čikage je hotela za vsako ceno čitati svoje ime po časopisu. Pohlep po časopisni slavi ji je usilil misel: grahovo zrno torkljati z

Henko

Zakaj se mučite s predpranjem?

Henko odloči vso umazanino na lahek način in izvanredno olajšuje pranje. Zato: Če namočite zvečer v Henko perilo, dela ne boste imeli obilo.

nosom po nasadih krog Michigan-jezera, ob katerem leži Čikago. Na tem izrednem poslu jo je povozil avto in tri dni po nesreči je umrla radi preloma lobanje v bolnici. S svojim res prismojenim načrtom ni pripravila nikomur veselja.

Med levoma.

Na sejmu v Krakavi se je ponašala mlada Poljakinja na ta način, da je bivala in spala med dvema levoma v kletki, ki je bila celo noč razsvetljena. Na ta način se je lahko občinstvo prepričalo na lastne oči, da ne zapuša junakinja svoje zverinske družbe niti v noči. Nekega večera pa je pognal mlad moški ogorek cigarete iz ust in nesreča

mu je uspelo, da je zagrabil zver za gola-nec. Dve celi uri je davil volka in bi bil sigurno brez vsakega orožja podlegel, da ni stopil taisto jutro v njegovo kočjo izredno rano sel, ki mu je donasal vsakdanjo hrano. Rešitelj je ubil zver od zadaj s polenom. Kljub ranam si je natovoril pastir ubitega volka in se je podal z njim v mesto Tuzla, kjer so mu v bolnici obvezali rane.

Po 29 letih odkrit zločin.

Policija v Olomucu je prejela te dni nepodpisano ovadbo, ki je vsebovala opis pred 29 leti zagrešenega zločina. Nepodpisani ova-

pisa. Tukaj v gozdu pa je usoda žage vsakemu segla do srca; tukaj smo vsi morali poprijeti.

Nadučitelj in Erika sta me pospremila in obljubila, da ostaneta do jutra pri žagarju.

»Za prvo silo bo to,« sem rekel Eriki, »toliko časa, da se zavé iz najhujše zmedenosti.«

Dekle je bilo zelo resnobno. Opazil sem, da ima še vedno pomisleke, ali ni naše nedolžno sankanje povzročilo vse te nesreče. Toda govorila ni o tem. —

Z Boltežarjem sva takoj odrinila proti koči na barju. Stala je tam čisto temna; toda večna vrata so bila odprta. Tavalala sva v sobo in prižgala luč. Na mizi so stale skodelice za kavo, na podoknici pa so ležale vedeževalske karte; poleg njih je stala neprižgana svetilnica. Nazadnje sva preiskala vso to malo kočjo; nikogar ni bilo v njej.

»Vlačuga je šla!« je rekel Boltežar. »Čisto gotovo jo je potegnili s Tončetom. Sedaj se mi jasni. Tonče je ukradel svojemu očetu denar, zažgal nato žago, da bi prikril tatvino in je pobegnil s to črno vlačugo čez drn in strn.«

»Da, zdi se, da je tako!« sem mu pritegnil. »Fanta mora gnati brezumna strast k temu dekletu.«

»Prismojen je! Čisto prismojen! No, ne bosta tekla daleč. Kakor hitro se zdani, se popeljem v mesto in ju naznanim državnemu pravdnistvu. Sedaj bova končno le šla spat.«

Med tem, ko sva še poskušala, da bi zaprla večna vrata, je prišla do naju črna žival. Pes. Začel je cvileče lajati in je bil zelo nemiren. Boltežar je posvetil nanj s svojo svetilnico in rekel:

»Grčarjeva mrcina. Poznam žival. Najbrž išče starih dveh.«

Pes je tulil, cvilil in lajal. Stekel je košček pota po bregu navzdol, se krehavo zopet vrnil k nama, znova začel cviliti in zopet zdirjal po bregu.

»Kaj pa hoče žival? Videti je, kakor da bi naju hotel na nekaj opozoriti. Pojdiva za njim.«

Pes je tekel sem in tja skoraj brez sape. Nekako na tri četrtine pota po bregu doli je obstal in cvileč stekel na levo v gozd.

je hotela, da je priletel še tleči odpadek levu v kletki na nos. Četudi je bilo prestrašenje zveri prav neznatno, je zado-stovalo, da je razljutilo leva. Vrgel se je z vso besnostjo v deklino, ki je sedela v kotu. Predno je utegnil priskočiti na pomoč krotilec, je lev zmlél svojo nedolžno žrtev na smrt. Lastnik zverinja-ka ni imel dovolj s smrtjo mlade juna-kinje. Priredil ji je kar najlepši pogreb, za krsto sta korakala v verige vkovana leva. Pogled na še posmrtno zasmeho-vanje žrtve je občinstvo tako razpalil, da bi bilo linčalo prireditelja, če bi se ne bil skril pravočasno.

Deklica in opica.

Nekaj podobnega, kakor smo baš kar opisali, se je zgodilo v Montevideo (v severnoameriški državi Minnesota). — Tamkaj je nastopala v cirkusu deklica skupno z opico, kateri pravijo šimpanz. Lepega dne je mučil opico zobobol in ni kazala nobenega veselja za javen na-stop pred gledalci. Lastnik cirkusa je skušal žival prisiliti, da bi sedela za mizo. Ker se ni hotela pokoriti, je skočila v deklico, jo dvignila z obema rokama in jo pognala z vso silo ob ste-no igrišča. Deklica si je zlomila roko, se poškodovala na glavi ter na znotraj, a so jo še rešili pravočasno iz ponovne-ga objema opice, ki bi bil sigurno smrt-nonevaren.

Utopljenka.

Nesrečno je končala Amerikanka Ana Frost. Videla je pri predstavah večkrat glumača Houdinija, ki se je dal zvezati na rokah ter nogah, pognati v globoko vodo, kjer se je razvezal z bliskavico. Tudi Ano so zvezali na ro-kah ter nogah in je skočila pri Njujor-ku v reko Hudson. Potapljač jo je pri-vlekel iz dna reke po preteku četrte ure kot utopljenko. Pri priletu pod vodo je zašla pod kos potopljene ladje in iz te zagate se ni mogla rešiti ter je utonila.

Med nebotičnikoma.

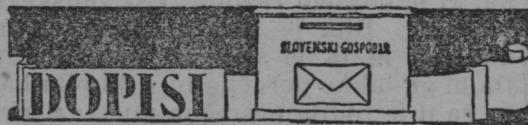
V severnoameriškem mestu Los An-geles je najela večja tvrdka dve dekli-ci, ki sta skakali z reklamnimi zastava-

Napoleonova odlikovanja in klobuk je nekdo leta 1919 odnesel iz Berlina. Na-poleonovi ostanki so bili sedaj od neznane strani vrnjeni Berlinu.

mi po vrvi, ki je bila razpeta med dve-ma nebotičnikoma. En krivi korak in obe bi bili strmoglavili v globočino. Le-talec, ki je frčal nad njima, se je zani-mal za predstavo in se jima bližal. Ro-pot propelerja je razburkal deklici.

Eni je spodrsnilo na vrvi, vendar jo je še zgrabila tovarišica pravočasno krog členka noge in jo je zadržala. Z vso na-glico pribrzelim gasilcem je uspelo, da so nekako čudežno rešili obe revii iz največje smrtne nevarnosti.

Sv. Križ pri Ljutomeru. Že dolgo nismo ime-li tako žalostnih in obenem tako pristrčnih do-kazov ljubezni, kakor na dan sv. Lukeža, ko smo k zadnjemu počitku spremljali našega vzglednega župljana Antona Slaviča. Nedopovedljivo nas je v nedeljo zvečer pretresla vest in bliskovito naglo se je razzvedelo po Murskem polju, da je v Bučevcih ob sedmih — od kapi zadet — nenadoma umrl 50 let sta-ri gospodar ponosnega Slavičevega doma, in tako nepričakovano zapustil svojo ženo in tro-

je otrok. Pač menda le varuhi hiš so doma ostali, vsi drugi pa so se v sredo na žalostno pot podali za vozom s telesnimi ostanki bla-gega našega soseda. Še celo bivši oblastni predsednik g. dr. Leskovar, monsig. profesor Vreže, bivša poslanca Žebot in ravnatelj Hra-stelj in dr. Šmajd iz Maribora so došli, da nas s svojo navzočnostjo tolažijo ob taki izgubi. Z ganljivo lepim petjem v cerkvi, na trgu in ob odprtem grobu so častili njegov spomin, mno-žica vencev in poznega jesenskega cvetja mu je postlala zadnje počivališče in z gorečimi molitvami in obilico solz smo spremljali nje-govo dušo pred prestol neskončne Praviice. Pri mrtvaškem opraviilu je obdajalo žalujočega brata g. prelata Mat. Slaviča 15 gg. duhovni-

»Za njim!« je rekel Boltežar. »Le previdno! Tu je vse polno nizke goščave in korenin.«

Posvetil je po tleh. Počasi sva si utrla pot.

»Kako pes laja! Sedaj je zopet obstal.«

Šla sva še košček poti.

Tedaj sem zagledal najstrašnejši prizor, kar sem jih videl v svojem življenju.

Pes je bil iz zameta do polovice izkopal mrtvo žensko truplo.

Bianka!

Čelo je imela zdrobljeno.

»Bianka!« je momljal Boltežar. »Mrtva je. Bog naj ji bo milostljiv!«

Jaz nobene besede nisem spravil iz sebe.

Dva moška sva stala tam precej časa, ne da bi se genila. Pes je boleče cvlilil in lizal roko mrtvi deklici. Svetilnica je osvetljevala njeno strahotno izkaženo glavo.

»Nekaj morava storiti. Kaj pa naj storiva?«

»Ne vem!«

Postalo mi je slabo. Nasloniti sem se moral na drevo.

»Ostanite tukaj! Stražite s psom! Skočil bom v vas in pripeljal ljudi.«

In odhitel je s svojo svetilnico; ostal sem v temi sam z mrtvim dekletom in s psom. Prišlo mi je na misel, da bi bila Boltežarjeva dolžnost, da stoji tukaj na straži, mene pa pošlje v vas. To-da nisem mogel več predrugačiti; moral sem ostati pri umorjeni v tem temnem gozdu.

Najpoprej sem zaprl oči. Toda tedaj šele je bilo hudo. Bilo mi je tako slabo, da bi skoraj umrl. Čutil sem, da se bom zvrnil po snegu.

Imeti moram močno voljo. Le ta mi lahko pomaga.

Odprl sem s silo oči in jih uprl v mrliča. V blede mesečini sem videl razbito čelo, s krvjo obliti obraz.

No, bila je mrtva ženska, umorjeno nesrečno dekle! Saj ni bila nikaka prikazen! Česa pa naj se bojim? Stopil bom bliže in si natančno ogle-dal mrliča. Morebiti še kaj odkrijem.

Storil sem tako. Čudovito — svojih nog ni-sem čutil, ko sem se prestopil nekaj korakov. Bile so kakor odmrle. In ko sem zakrožil z ro-

duh, gotovo eden od zločincev, javlja, da je leta 1904 zginil brez vsake sledi živinski tr-govec iz Dašič na juž-nem Moravskem. Tolo-vaji so ga v noči na-padli ter do mala ubi-li. Še na pol živega so zavlekli na pokopa-lišče in sô ga živega zagreblili. Resnično je naletel 4 leta za tem priprekopavanjugrobov, grobokop na okostje, ki ni bilo v krsti. Nikdo se ni prav pobrigal za izredno najdbo. G. žup-nik je blagoslovil okost-njaka, katerega so na novo pokopali. Olomuška policija poizveduje za zločincem, katerega je očitno prisilila ne-mirna vest, da je napol odkril pred 29 leti za-grešeni umor.

kov. Domači g. dekan Weixl je v pretresljivi besedi omenjal svojega nekdanjega pridnega učenca in vseskozi vrlega župljana lepe čednosti in nam ga v posnemanje priporočal na podlagi njegovega življenjskega vodila: Pravični živi iz vere. Njegov dolgoletni prijatelj g. Žebot pa se je od njega poslovil z omenjanjem njegovih zaslug za snovanje in razširjanje mladeniške slovenske in krščanske ter razne prosvetne organizacije in s pohvalo njegovega jeklenega značaja. »Mrzel si vse, kar je bilo nepošteno. Krivice nisi delal nikomur, tudi onim ne, ki niso bili tvoji prijatelji. Zategadelj pa tudi tvoja do skrajnosti pošena duša ni mogla prenašati, ako si videl, da se pošteni stvari godi krivica.« Ločili smo se od Tukanovega groba, v srcu pa nam ostanejo zadnje besede ob grobu: »Tvojim svetim idealom ostanemo zvesti do groba in se bomo za nje borili, naj pride kar hoče.«

Sv. Križ pri Rogaški Slatini. Tukaj je umrl v Rajnkovcu prevžitkar Motoh Franc v 67. letu svoje starosti. Rajni je bil vzgleden katoliški mož, že dolga leta je nosil pri procesijah nebo, kar si je štel v veliko čast, pogosto je pristopal k mizi Gospodovi. V svojih mlajših letih je bil spreten tesar, kateri posel je pred par leti opustil. Bil je precej imovit gospodar, svoje gospodarstvo je pred kakimi 4 leti prodal in ostal tam kot prevžitkar v dobrem in mirnem razmerju z novim gospodarjem. Letos spomladi mu je umrla tudi žena Mica v 86. letu svoje starosti; za njo je umrla tudi kmalu njena sestra Neža v 83. letu svoje starosti, žena nad 30letnega tamkajšnjega župana g. Ivana Roškarja. Rajni je v svojem testamentu izročil župnijskim revam 2000 Din, župnijski knjižnici 2000 Din, za afriške misijone 2000 Din in za križ na Donački gori kot spomin letošnjega svetega leta in jubilejnega spomina 1000 Din, skupaj 7000 Din. Bog mu bodi dober plačnik. Vas Rajnkovec je zgubila z Motohom letos že četrto smrtno žrtev, same stare korenine ter ugledne osebe. Med temi je tudi umrl v 72. letu svoje starosti posestnik Sajko Ivan, izredno mirna oseba, a kljub temu tudi izredno veselga in šaljivega značaja. Skupna starost vseh štirih znaša 308 let. Vsem štirim umrlim iz vasi Rajnkovec kot samim vzgleda vrednim dušam daj ljubi Bog večni mir in pokoj in večna luč naj jim sveti!

Sv. Ema ob Sotli. Umrl je v Nezbišah prevžitkar Seligo Jože v 58. letu svoje starosti. Rajni je bil posebno mirnega značaja, globoko veren, skrben in delaven človek. Komaj pred dobrim mesecem je prepustil svoje posestvo hčeri in že se ji je izognil za vselej. Težko bolezen od letošnje košnje je tudi z veliko vdanostjo v voljo božjo prenašal. Kot vzglednemu možu in dobremu sosedu je spregovoril nekaj besedi v slovo pred hišo žalosti njegov sosed. Rajnemu želimo večni mir in pokoj, žalujočim pa globoko sožalje!

Koprivnica-Velikí kamen. Smo sicer ločeni in razdeljeni kakor nekdanje kraljestvo Juda v davnih časih, že leta 588 pr. Kr., Sedaj v letu 1933 je nas zadela ta neizogibna usoda, koje veličastvu se ponižno klanjamo. Vendar: »Ko ločitve pride čas, na razna pota žene nas«, si usojamo mi »zapuščeni« Koprivničani še enkrat iskreno pozdraviti vse Velikokamljane in Mrčnoselčane s srebrnim priveskom Raštajnom: »Adijo, pa zdrava ostani in na me nikar ne pozabi!« Ko se vam bo prav dobro godilo v egiptovski deželi, ali da se popravimo takoj: v novem Kanaanu, kjer se bo cedilo mleko in med, kjer je zakladnica srebra in zlata in črnega dijamanta, tedaj se spomnite v svojem obilnem blagostanju in sreči tudi na nas! Delite nam iz vašega izobilja in prinesite nam skoraj po novi cesti iz Senovega čez Malikamen sem izdatno pomoč; saj vi ne poznate krize, ki imate dosti denarja in še več ga bo, ko začne rudnik obratovati v najkrajšem času in bo sprejetih 800 novih delavcev in več kmetov za vožnjo!

Potovalni nagon — sila v smrti.

Znanstveno dokazana dejstva kažejo, kako sili in tira višja in človeku nerazumljiva sila cela krdela živali v prostovoljno smrt. Božja vsemogočnost poseza po krščanski razlagi v kraljestvo živalskih škodljivcev in jih nagonsko pokončuje v milijonskih množinah. Ne smemo pa tudi prezreti istine, kako se vzbudi večkrat v notrajnosti koristnih živali nagon po prostovoljni smrti.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Za zimska ročna dela!

Gospodinje in dekleta, za zimska ročna dela si nabavite vzorce iz Predtiskarije v Mariboru, Trg kralja Petra 4. — Dobili smo povsem nove in moderne vzorce in monograme, blazinice, kakor tudi za razne stenske prte, namizne prte itd. Na podlagi naših vzorcev lahko napravite sledeče napise na kuhinjskih prtih:

Ljubo doma, kdor ga ima.
Če dom v ljubezni tvoj in solnčnem je sijaju, prepričan lahko si, da tu živiš že v raju.
Naj človek celi svet obteče, najboljši kruh doma se peče.

Ohrani Bog te v cveti, planinska roža ti!
Škrjanček poje, žvrgoli, se belga dneva veseli.
Pastirica kravce pase, ona ima svoje špase, pastirc pa pravi: Juhej, juhej, na planincih lušno je!

Kdor o meni slabo sodi, naj nikar v moj dom ne hodi.

Lepšega na svetu ni, če na sreči dom sloni.
Glej naprej, nazaj ne glej nikoli, nov pogum bo zdravilo tvoji boli!

Če v kuhinji v lonec kukaš, ženkinu si jezo skuhaš.

Preljubi možiček, ostan! doma, če ne si poiščem drugega!

Ako žena črno gleda, tudi možu je hudo, rajši v krčmi ti poseda, zato ženka glej lepo!

Oglejte si vzorce v prodajalni Kralja Petra trg 4!

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Vzgledi nerazumljive prostovoljne smrti velikih živali.

Obče znano je, kako se polasti večkrat strahovit strah celih čred ovac. Oven voditelj zdívja z neugnano silo naprej in za njim se spusti čreda v prepad. Pri ovcah najbrž igra glavno ulogo strah in ne nagon prostovoljnega pogina.

Opazovali so tudi trume severnih jelenov, ki so zbežgali pred volkovi in poskakali v globine.

Rimska točilnica na vinskem sejmu v mestu Mainz v Nemčiji.

Na vinskem sejmu v Mainzu so obiskovalci lahko pili v starorimski točilnici, kakor je obstojala v imenovanem mestu pred 2000 leti, ko je bila nastanjena v Mainzu 22. rimska legija. Poleg vina so prodajali v točilnici tudi rimski vojaški kornis, v katerega je bila utisnjena številka 22.

Od kedaj navada odkrivanja?

Navada, da danes pozdravljamo s snemanjem klobuka z glave, sega v dobo srednjeveških viteških bojev. V borbi premagani je snel čelado v znak, da se preda zmagovalcu na milost in nemilost.

kami, sem se prestrašil, da sem mogel storiti to tukaj, v tem ukletju strahote in smrti.

Vprašanje, kdo je mogel storiti to, mi ni prišlo na um. Za to so bili moji možgani preotrpeli. Imeti voljo! Iti k njej! Saj vendar ni nič drugega kakor narava.

Stal sem torej pri mrliču in sem se sklonil nad njim. Tedaj je pes zlovoljno zarenčal in hlastnil po meni.

Odšel sem nazaj do svojega drevesa. Sedaj je prišel pes za menoj in mi obližnil kolena.

Vihar je še vedno tulil po gozdu. Velike cunjne vodenega snega so tleskale na tla; tu in tam je počila veja.

Črna Bianka, sedaj si mrtva. Lepega življenja nisi imeła. Rojena si bila pri komedijantih. Tvoj dom je bila cesta. Nato ti je umrla mati. Zapustila ti ni ničesar drugega, kakor svojo divjo kri in spomine, ki niso mogli dobro vplivati na otroka. In nato si prišla k tej vešči, kjer je bilo še slabše. Tvoji opotekajoči se vroči duši nihče ni pomagal. Poželeli so tvojega telesa in zaničevali tvojo dušo, venomer so te porivali še

košček pota dalje proti pogubi. In tako si se zapletla. Ne brez svoje krivde. Toda tudi po strahotni usodi. Nihče na svetu ne bo mogel presoditi, kaj je bilo jedro tvojega življenja. To bo storil drugi, ki vé odgovor, ko sije sonce in ponoči, ko vse cvete in trohni.

Če bi bil sedaj duhovnik in če bi ravnal po svojem srcu, bi dvignil roko in ti dal odvezo. Nisem duhovnik, in tudi prepozno je. Toda to vem, da je Bog bolj usmiljen kakor pa jaz in vsi ljudje.

Sedaj mi pride na misel, da je stara mati rekla, Bianka bo umorjena, še predno preteče leto. Razložila mi je to iz črt na roki.

Starka je prerokovala torej le prav. Pravijo, da je že večkrat napovedala smrt. Morebiti jo razsvetljuje sam zlodej. Kaj vem jaz?

Če bi le pes ne evilil tako žalostno! Kako naj si razložim njegovo bolečino? Ali je edino živo bitje na zemlji, ki toži in žaluje zaradi Bianke? Čemu? Ker je pes, ki ničesar ne vé o morali, ki se spominja le tega, da mu je ta deklica prečestookrat vrgla kost. Ali tuli le radi kosti?

Zemljiška knjiga — najvažnejši zapisniki.

V koledarju »Slov. gospodarja« berno leto članek, ki je bil že zdavnaj potreben našemu ljudstvu, to je temeljit in popolen pouk o zemljiški knjigi. Pisatelj je jurist, ki ima stalno s tem opraviti, zato je zbral vse podatke tako, da so točni in zanesljivi. V članku dobimo zadostna pojasnila o sledečem?

Kaj pomeni in kako izgleda zemljiška knjiga, kako se vršijo razni vpisi, vrstni red vpisov, izbris starih terjatev, zemljeknjižne delitve, pozivno postopanje, kolekovanje, zadolžnice, izbrisne pobotnice, prednostna izjava, za znamba, kupna pogodba celega zemljišča, zemljeknjižni predlog, izbrisno dovoljenje, kupna pogodba za eno parcelo, služnostna (servitutna) pogodba itd. vse je pojasnjeno in na zgledih pokazano ter so formularji za tozadevne vloge naznačeni.

Izpisek iz zemljiške knjige je eden glavnih listin v naših domovih. Poleg tega bo sedaj tudi ta koledar stalno navodilo, kako in kaj je napraviti v vseh raznih slučajih, ki se tičejo zemljiške knjige. Članek je obsežen in če bi izšel posebej v knjižici, bi skoro toliko stal, kot stane celotni koledar. Za to ne zamudite pravočasno naročiti koledar »Slovenskega gospodarja« za leto 1934. Pišite

Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Angleški naravosloce Darwin poroča o goveji čredi, ki se je pognala v južno-ameriško reko Parana. Utonilo je tisoče komadov. Cele mesece je bil ustavljen promet po reki radi kužnega smrada, ki so ga širili številni živalski utoplenci.

Kot največje pozorišče velikih živalskih poginov velja stepla ob spodnjem delu ruskega veletoka Volga. Leta 1832

je tamkaj poginilo 10.000 kamel, 280.000 konj, nad 30.000 govedi in nad 1 milijon ovac. Živali so se tamkaj zbrale na enem prostoru iz strahu pred snežnim viharjem ter poginile radi pomanjkanja prehrane.

Sloviti profesor Janez Walther poroča, kako se je zgnetlo ob izlivu Volge v Kaspiško morje na milijone sladkovodnih rib v tamošnje soline in so tamkaj poginile.

Nepojasnjena je še živalska žaloigra, ki se je odigrala pred tremi desetletji na otoku Marajo ob izlivu braziljskega veletoka Amaonas. Tamkaj so našli poginjenih 8500 krokodilov.

Površina morja Mehikanskega zaliva je bila junija leta 1880 v obsegu 275 kv km pokrita z že mrtvimi in poginjajočimi želvami.

Vzglede živalske smrti v množinah naletimo že v predzgodovinski dobi. V Severni Ameriki sta dva kraja, kjer so nagromadeni ostanki predzgodovinskih orjaških sesalcev. Gre v teh slučajih za asfaltno jamo pri mestu Los Angeles v Kaliforniji in za kraj Agate v državi Nebraska, kjer so naleteli na dobro ohranjena okostja nad 20.000 komadov nosorogov.

Množinska smrt manjših živali.

Manjše živali se združijo večkrat v milijonih in milijonih, se lotijo z neugnano silo potovanja, na katerem jih pogine pretežna večina. Znana so potovanja na severu živečih in naši podgani podobnih živalic, ki se zovejo leming. Nepregledne množine lemingov zapustijo višje ležeče pokrajine, se usujejo navzdol in potujejo, ne meneč se za ovire in zapreke. Preplezajo najbolj strme skale, preplavajo najbolj deroče reke, potujejo kar naravnost in nagonsko v — smrt! Četudi popadajo cele trume lemingov v luknje ter grabe, poskačejo naslednji preko njih in drve naprej. Niti pred morjem se ne ustavijo in se spu-
ste vanj.

Isto kakor pri lemingu so opazovali tudi pri sibirski veverici, ki na svojih potovanjih preplava v nepreglednih

množinah reke, veletoke, prode v vasi ter mesta in se ne pusti ostrašiti od nobene smrtne nevarnosti. Sibirski veverice so skušale nekoč pri železniški postaji Krasnojarsk v Sibiriji preplavati reko Jenissei, a so vse utonile v preveč deročem valovju. Te vrste veverica potuje cele tedne, si oguli kremplje in tačke. Veveričjim krdelom sledijo volkovi, lisice, orli, sokoli in sove in jih uničijo že med potjo na tisoče.

Po poročilu sibirskega lovca se je pojavila meseca avgusta leta 1869 ogromna armada veveric pred na sredini Ural gorovja ležečim mestom Tapitsk. Mesto je zajelo samo eno krilo glavnega krdele, ki je brzelo kakih 8 km proč po gozdu. Po mestu so potovale živalice ravnotako na gosto kakor po šumi. Šle so po ulicah, preko plotov, po strehah, napolnile vsa dvorišča, udirale skozi okna hiš in so nagnale celotno prebivalstvo mesta v obup. To potovanje je trajalo tri dni od zgodnjega jutra do poznega večera. Tok veveričje poplave se je nekoliko zaustavil v noči. Živalska poplava se je privalila do obrežja gorske reke Tschussoweia, se pognala v deroče valove in le majhen preostanek je preplaval reko in nadaljeval pot na drugi strani.

Od časa do časa se loti potovalni nagon tudi miši in podgan.

Leta 1819 so plavale nepopisne množine poljskih miši preko nemške reke Main pri Kostheimu in tri leta za tem preko Rena pri Oppenheimu.

Na Angleškem se je zbralo na javni cesti leta 1927 toliko potujočih podgan, da je bil promet onemogočen. Živali so tekle proti morskemu obrežju, poskakale v morje ter utonile.

Celo žab se oprime potovalni nagon. Dne 30. septembra 1917 so opazovali na Francoskem, kako je skakalo v mesečni noči po prašni cesti na tisoče in tisoče zelenih žab. Blizu mesta Feodosia ob Črnem morju so ustavile potujoče žabe brzovlak. Žabe so rajžale proti morju, kamor so se spustile in za vedno izginile.

Ali misli, da sedaj ne bo dobil nobene več? O, tako neumen vendar ni. S hvaležnostjo se spominja, da je Bianka lahko storila tudi dobro. Delila je lahko kosti in ubogemu ščenetu skuhalo juhe in ga večkrat pobožala. In zato ne bi smela umreti — ne tako umreti! Zato toži ta pes, zato kliče ljudi k maščevanju ali pa na pomoč.

Da, ti stari četveronožec, nočem biti slabši kot si ti; stražil bom tvojo gospodarico in ji ne bom delal očitkov.

Če bi ji tudi hotel delati očitke — saj mi je pretiha; ne more se več braniti. Naj bo torej vse prepuščeno Bogu!

Kako pobožen postane človek v temnem gozdu! Pri mrličih pa so vsi ljudje nekoliko pobožni. Ker se tu neha vsa njihova umetnija; ker zadene njih glava ob strašno steno, skozi katero ne morejo več.

Seveda — ljudje kmalu otresejo s sebe vse, kar jih izpreleti, pozabijo na »dogodek«, se vrnejo v življenje, kjer si vedo odgovora, se pa vedno zopet opoteko prihodnjemu »dogodku« v

naročje. Toliko časa, dokler sami ne pridejo na konec. Potem šele, ko so sami in ko jim drugi ne morejo pomagati več, potem šele pride na vrsto ljubi Bog.

Ne vem, kaj jim reče.

Sedaj je začelo curkoma liti. Pogledal sem po mrliču. Dež ji bo izpral vso kri z obraza. Zopet stopim čisto blizu nje. Dež pere njene črne lase na čelu, veter se igra z njimi, s temi svilenimi kodri nad smrtno rano. Pes cvileče leže na mlado ženo, jo pokrije s svojim telesom. Potegnem plašč z ramen in ga razproستم čez oba.

Kmalu nato se zabliška luč. Zadone moški glasovi. Le to še rečem Boltežarju: »Tukaj se ni nič dogodilo!« in zdirjam proti domu.

V postelji me neusmiljeno zebe. Priti mora stara Matilda, moja služkinja in prijateljica moje matere. Prinese mi čaja. Nato sede z nogavico, ki jo plete, na stol, moji postelji nasproti.

In tedaj me objame velik mir.

Dalje sledi.

Ovčja volna

»Kluft«

10 dkg . . . Din 13.—
skoraj neraztrgljiva,
za nogavice in sokne.

»Gelschild«

10 dkg . . . Din 18.—
mehka in izdatna, za
sviterje in jopice.

»Friesia«

5 dkg . . . Din 10.—
v vseh barvah, pri-
pravna za čepice in
bluze.

»Partijska volna«

5 dkg . . . Din 5.—
ostanki zelo poceni.

C. Büdefeldt

Maribor
Gospodarska ulica 4.

Inserirajte!

Poslednje vesti.

Francoska Daladierova vlada je v veliki opasnosti, da poda dne 24. oktobra ostavko. Proti finančnemu načrtu sedanjega ministrskega predsednika so se dvignili davkoplačevalci, ki so priredili že več demonstracij pred državno zbornico v Parizu. Vršilo se je mnogo protestnih shodov ob ogromni udeležbi po vseh večjih francoskih mestih kot protest proti previsokemu obdavčenju.

Razorožitvena konferenca v Ženevi bo gotovo odgojena ter preložena, ker se pogajanje udeležuje Nemčija, ki je izstopila iz Društva narodov.

Japonska in Kitajska se že pogajata zaradi sklepa miru, ki bi naj slonel na naslednjih točkah: 1. Kitajski ni treba priznati Mandžurije. 2. Neposredno je treba organizirati redni promet med Kitajsko ter Mandžurijo. 3. Premirje naj ostane najmanj še leto dni v veljavi do končne ureditve političnih odnosov med Kitajsko in Mandžurijo. 4. Red v demilitarizirani coni bosta zajamčili japonska in kitajska vojska skupno. 5. Utrdbe v okolici Pekinga, ki so jih začeli graditi Japonci, se vrnejo Kitajski. 6. Za ureditev vzajemnih gospodarskih zvez med Kitajsko in Japonsko se bodo utemeljili karinski uradi. Kitajska vlada bo zadrževala bojko japonskega blaga. Ako bo Japonska enkrat povsem izmirjena s Kitajsko, bo imela proste roke napram Rusiji in Ameriki.

Po zadnji povodnji porušeno brv čez Savinjo v Celju že zopet gradijo. Nova brv bode dvignjena za pol metra in bo manj izpostavljena poplavam.

Vlomilska družba na delu po Ljutomeru in okolici. V sobotni noči dne 21. oktobra so obiskali neznani vlomilci že v tretjič trgovinske prostore g. Metoda Senčarja v Ljutomeru. Lastnica nasprotne hiše je začula krog 2. ure popolno ropot. Pogledala je pri oknu in videla pred Senčarjevo trgovino na vse štiri sklonjenega moškega, ki je nekaj pobiral. Hišna posestnica je vzbudila sostanovalec, sosedo in nočnega čuvara, ki je dognal, da so vrata v Senčarjevo trgovino samo prislonjena in je bilo vlomljeno. Vlomilci so dvignili vrata z drogom, pobrali so precej moških in ženskih oblek in celo moško oblečeno lutko, ki je stala v vratih. Lutko so našli pozneje slečeno do srajce na bližnjem Sršenovem travniku. Drugi lutki so vzeli samo klobuk. Na travniku je ležala cela vrsta lesenih obešalnikov. Vsi znaki govorijo za dejstvo, da je bilo več vlomilcev. Preko travnika je bilo videti sledove v smeri proti železnici. Najbrž so bili tudi pri tokratnem vlamu isti storilci kakor v prvih dveh slučajih. — Malo poprej nego pri Senčarju je bilo vlomljeno pri trgovki Emi Zemljičevi v Stročji vasi. Iz zaprtega okna trgovine, ki je bilo založeno z blagom, so izdrli vlomilci železni križ in so pobrali skozi odprtino vse, kar jim je prišlo pod roko. Trgovko je prebudil šum na dvorišču, posvetila je z žepno svetiljko skozi okno spalnice in je na ta način preplašila lopove. Po pobegu je za njimi celo ustrelila parkrat. Zemljičeva ima čuječega psa volčnjaka, ki je pa omenjeno noč povsem odrekel kot čuvaj.

Velik požar na Dolenjskem. Vas Dolnji Križ pri Žužembergu je obiskal dne 23. oktobra na večer strašen požar. Iz neznane vzroka je začelo krog 8. ure zvečer goreti gospodarsko poslopje Jožefa Škufce, odkoder se je širil kljub gasilski pomoči z bliskavico od poslopja do poslopja. Petim posestnikom je zgorelo 15 gospodarskih poslopij, ki so bila na-

polnjena z živežem, krmo ter z raznim poljedelskim orodjem. Škoda znaša nad pol milijona dinarjev, skupna zavarovalnina pa samo 60.000 Din. Požar so videli 30 km na daleč.

Vlomi krog Ribnice na Kranjskem. V Prigorici pri Ribnici je bilo na delu v noči od zadnjega petka na soboto (20. na 21. X.) več vlomilcev, ki so splezali skozi odprta okna hiš, kjer so odnesli nekaj denarja, obleko in živež. Na sredini vasi je bilo vlomljeno v Paholovo hišo, kjer so odnesli vso obleko. Nato so obiskali Mankarjeve, kjer so pobrali obleko gospodinje in posteljnino. Pri Oražmovih so pofatili petim osebam vso obleko. Omenjene nočne obiske je preiskal ljubljanski detektiv s policijskim psom.

Sreča v nesreči. Sprevodnik Vincenc Otolani je spremljal zadnjo nedeljo osebni vlak iz Maribora proti Pragerskem. Premalo previdno je skočil na premikajoči se vagon. Zdrsnilo mu je in je padel zviška na progo, a si je na vso srečo le poškodoval glavo in roke.

Smrtna nesreča pri popravljanju orožja pred sodiščem. Pred mariborskim sodiščem se je zagovarjal dne 23. oktobra Herman Zelko, ključavničar iz Murske Sobote. Dne 28. decembra lanskega leta je popravljaval staro puško ter pri tem ravnal tako neprevidno, da se je orožje sprožilo ter je strel usmrtil njegovo staro mater. Radi neprevidnega ravnanja je bil obsojen na dva meseca zapora, pogojno na dve leti.

Hmeljska kupčija. Žalec dne 23. oktobra. Kakor večinoma že ves pretekli teden, tako je bila tudi danes kupčija bolj mirna. Vsled pičlega zanimanja in povpraševanja so cene nekoliko oslabele in se plačuje za prvovrstno blago 65—70 Din za kilogram, za slabše pa od 60—65 Din. Le za večje partije zares izbranega prvovrstnega blaga se je nudilo izjemoma z napitnino tudi še do 70 Din za 1 kg. Računa se, da je v prvi roki prodanega že nad 85% letošnjega pridelka. — Žatec dne 23. oktobra. Živahnjejše zanimanje za dobro, srednje in prvovrstno blago se je preneslo iz preteklega tudi na tekoči teden. Cene so ostale v glavnem neizpremenjene in se plačuje po 65—70 Din za 1 kg. Prav tako so v Roudnici ostale cene neizpremenjene ter se plačuje po 64—66 Din za 1 kg. Povsod so producenti, in zlasti oni, ki imajo boljše blago, zopet bolj rezervirani in zahtevajo višje cene.

Galicija pri Celju. Naše katoliško prosvetno društvo je zopet vzpostavljeno ter bo začelo delovati v prid prave ljudske izobrazbe.

Sv. Tomaž pri Ormožu. Podtaknjen požar je uničil dne 17. t. m. okrog polnoči Mariji Ritonja iz Hranjigovec, župnija Sv. Tomaž, kolarnico, škedenj, parmo in listnjak. Zgorelo je mnogo slame, sena, vozov in poljedelskega orodja. Vsled temne in deževne noči ni bilo mogoče nič rešiti. Orožniki zasledujejo požigalca.

Mala Nedelja. V Moravcih se je ponesrečil v pondeljek dne 16. oktobra, krščanski mož in posestnik Ignac Lašič, ko je nesel iz vinograde zadnjo brenoto, natlačeno z grozdom. Hotel se je oddahniti pri nekem studentu, oz. vodnjaku, a je izgubil ravnotežje ter strmoglavil v studenec. Bog bodi milostljiv njegovi duši, ostale pa naj tolaži!

Ali si že obnovil

naročnino?

Hmelj zopet nese!

Nekaj let so sicer hmeljarji imeli skrb, kaj bo s hmeljem, nekateri so ga kar začeli opuščati, toda zopet je prišel čas, da hmelj zelo dobro nese! Letos ponujajo zanj že prav lepe svote.

Samo dober hmelj ima dobre cene!

Kdor hoče za svoj hmelj dobiti dobre cene, mora znati s hmeljem pravilno ravnati. Posebno važno je obiranje, prebiranje in sušenje, kar se lahko vsak najbolj strokovno poudči iz knjige

»Hmeljarstvo«,

ki jo je napisal strokovnjak inž. Vinko Sadar. Naročite knjigo danes, vsaj 10-krat se vam bo že letos izplačala! Dobite jo v vsaki knjigarni. Cena ji je 50 Din. Naročila sprejema

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

S tiskom sejmo besedo božjo! Kakor pridigujemo vsako nedeljo, tako naj tudi tisk prinaša vsako nedeljo besedo božjo v vaše kraje! Naročutje »Nedeljko!«! Napravite ji prostor v cerkvi s puščico, kjer jo položite, vsak jo lahko vzame, pa naj daruje za njo, kolikor more, vsaj 10 komadov je bo na tak način gotovo šlo! — Uprava »Nedeljek«, Maribor.

Ima pri vas že vsaka hiša Sv. pismo? Ceneje kot po 6 Din, polplatno vezan 8 Din in celoplatno vezan 15 Din pa res ni mogoče zahtevati! Organizirajte naročilo! Priporoča se Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Nova zaloga nabožnih predmetov je dospela, posebno trižev, kipov, slik in podobit itd. Naročujte pri Tiskarni sv. Cirila v Mariboru!

Velike lesene jaslice za cerkev zelo ugodno na pricaj v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

MALA OZNANILA

V »Malih oznanilih« stane vsaka beseda Din 1.20. Najmanjša cena za oglas je 8 Din. Manjši zneski se lahko vpošljejo tudi v znamkah. — Upravišтво odgovarja na razna vprašanja samo takrat, ako je priložena znamka za Din 2.— za odgovor.

Upravišтво.

Ugodna priložnost. Posestvo se da v najem. Kamnica št. 40, pri Mariboru.

Prodajam posestvo z inventarjem za 50.000 Din. Lepa lega v okolici Konjic, stanovanjska hiša, gospodarski poslopji, njive, travniki in sadonosnik. Ponudbe na poštini predal 52, Maribor. 1088

Zastopnike sprejme zavarovalnica. Ponudbe pod »Takoje« na upravo lista. 1087

Jugoslovanska hranilnica in posojilnica, Maribor, Kralja Petra trg, daje posojila in izplačuje hranilne vloge takoj! 1086

Iščem majhno posestvo v najem proti dogovoru. Naslov v upravi lista. 1085

Veveričje in druge kože od divjačine kupuje po najvišji ceni: I. Ratej Slovenska Bistrica, 1084

Za našo deco.

Snegulčica.

(Iz zbirke »Grimmove pravljice«.)

Dalje.

Preoblekla se je v starko, ki prodaja razne drobnarije v košari. Naprtila si je košaro in se je podala na pot. Prehodila je sedem gora in na-

žadnje je prispela do kraja, kjer je imelo sedem palčkov svoj dom. Stopila je do hišice in je potrkala na vrata, rekoč: »Mnogo lepih stvari na prodaj! Kdo kupi kaj teh lepih stvari?«

Snegulčica je imela vrata vedno zaklenjena, ker so ji bili palčki naročili, da ne sme nikogar sprejeti v hišo. Pogledala je skozi okno in je rekla:

»Dober dan, stara mamica! Kaj pa prodajate?«

»Lepe reči, dete moje, jako lepe reči, čipke in pasove v vseh barvah.« Pri teh besedah ji ponudi krasen rdeč pas.

»To dobro ženo menda že lahko pustim v hišo,« je pomislila Snegulčica. Nato je odklenila vrata, spustila ženo v hišo in je kupila tisti pas, ki ji je bil tako ugajal.

»Joj, kako površno si se oblekla, draga moja! Naj ti malce popravim obleko in te opašem z novim pasom!«

Uboga Snegulčica ni niti malo oklevala. Postavila se je pred starko, da jo opaše. Hudobna žena je pas tako zelo nategnila, da deklica ni mogla več dihati ter je padla na tla kakor mrtva.

Starka je bila sedaj zadovoljna. Zlobno je siknila: »Tako, zdaj si najlepša od vseh!« Nato je vzela svojo košaro in je brž odšla.

Na večer so se vrnil palčki domov. Kako silno so se prestrašili, ko so zagledali Snegulčico nepremično na tleh. Dvignili so jo in takoj so videli, da ima nov pas, s katerim je bila grozovito stisnjena. Hitro so pas prerezali. Snegulčica je začela spet dihati in kmalu se je že mogla dvigniti.

Ko jim je Snegulčica pripovedala, kaj se je bilo pripetilo, so ji palčki rekli: »Ta starka ni bila nihče drug nego tvoja hudobna mačeha. Pazi se, pazi, ne pusti nikogar, pa res nikogar v hišo, če nismo tu.«

Ko je prispela kraljica na dvor, je takoj šla k ogledalu in ga je vprašala:

»Ogledalo na steni tej, katera žena je najlepša na svetu? Povej!«

Ogledalo pa je odgovorilo tako, kakor je to bilo storilo prej:

»Kraljica, ti najlepša žena tukaj si. Tam sredi gozdov pa, kjer palčkov je dom, Snegulčica biva, in njena lepota je tisočkrat večja od tvoje.«

Kraljico je preletavala groza. Prebledela je kakor stena. Uvidela je, da Snegulčica še živi. »Ah!« je vzklila. »Čakaj malo! Našla bom kak način, da te za vselej spravim s tega sveta.«

Znala je pripravljati razne strupe. Napojila je lep glavnik s strašnim strupom. Nato se je spet preoblekla v staro ženo, pa ne v tako ko prvič, in se je napotila čez sedem gora, da je dospela do hišice palčkov. Zopet je potrkala na vrata in rekla:

»Lepe reči na prodaj! Kdo hoče kaj od mene kupiti?«

Snegulčica jo je videla skozi okno in ji je takoj rekla:

»Prosim te, starka, pojdi dalje. Jaz ne smem nikomur odpreti vrat.«

»Pa vendar smeš gledati. Samo poglej, kako lepe reči imam,« in starka ji pomoli zastrupljen glavnik.

Snegulčica se je dala preslepiti tudi tokrat. Odklenila je vrata in žena je vstopila.

Ko je bila določena cena, je rekla starka Snegulčici: »Zdaj pa dovoli, da te malce počestim.«

Uboga deklica se je zopet dala premotiti. Ugodila je starkini želji. Pa komaj se je glavnik dotaknil njenih las, je začel strup učinkovati in Snegulčica je padla nezavestna na tla.

Dalje sledi.

Katoliška mladina vseh šol — čitaj

„Nedeljo“!

Bodi zavedno-katoliška že v svojih nežnih mladih letih!

Stara obleka samo za nebelokožce.

G. Chirstensen je šef družbe za nakup in prodajo starih oblek v Brooklynu ob reki East river, kjer so nasproti njujorškim nebotičnikom cela nadstropja natrpano polna že zavržene obleke: hlač, telovnikov, sukenj in plaščev. Tukaj je bilo leta 1928 starih oblačil v prometu za 10 mil. dolarjev. Prešteti in navesti število posameznih komadov, bi bilo nemogoče, ker se ta roba prodaja po teži. Splošno stane obleka, katero je belokožec zavrzel, 10 ameriških centov. Kot kupci te šare pridejo v poštev edinole nebelokožci in sicer domačini še nekultiviranih pokrajin. Kajti najubožnejši ameriški črnc bi ne nosil oblačila iz omenjenega skladišča. Kitajci kupujejo predvsem ponošene hlače, Indijci telovnike. Zelo živahna kupčija s staro obleko cvete v Afriki. Afriški zamo-rec ima največje veselje s posebno živo pisanim platnom ter suknom. Razcefran zelen plašč z vijoličastimi rožami plača zamorec na obrežju afriške reke Kongo — pol dolarja.

Največja ladja bo kmalu dogotovljena.

Francoska parobrodna družba Compagnie Generale Transatlantique bo predala v spomladi leta 1935 prometu parnik »Normandie« s 75.000 tonami. Železno ogrodje največje ladje so že spuстили v morje 29. oktobra 1932. 29 parnih kotlov parnika bo proizvajalo 160 tisoč k. s. V. pogon bodo spravili ladjo 4 električni motorji. Ladja bo dolga 313 m, bo dosegla 54 km na uro in bo imelo na istih prostora 2170 potnikov. Vozila bode na črti Le Havre — Njujork in bo prevozila 5400 km v 4 dneh.

Zahtevajte povsod

»Slov gospodarja«.

Fanta, 14letnega, brez staršev, vzamem takoj s celo oskrbo k živini in gospodarstvu. Župnišče Ojstrica, Dravograd. 1078

Viničarja, zanesljivega, z večletnim spričevalom, z 3 ali 4—5 delavnimi močmi, se sprejme. Vinogradnik Iv. Posch, Rošpoh 87. 1082

Majerja brez otrok, zanesljiva, iščeta mesta. Naslov v upravi lista. 1081

Občni zbor se določa na dan 5. novembra, ob 8. uri predpoldne v mali dvorani kletarske gostilne. Dnevni red: 1. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora. 2. Odobritev rač. zaključka za leto 1932. 3. Čitanje revizijskega poročila. 4. Sklepanje o likvidaciji zadruge ter prevzem zadruge prodajalne po I. delavskem konsumnem društvu v Ljubljani. 1080

Išče se za 1. februar 1934 poštena in pridna delavska družina za boljše posestvo, za delo mora biti 5 oseb, moška mora znati opravljati živino in konje, posebno pa mora biti veščak za vinograd in sadonosnik. Pijanci in kadilci se ne sprejmejo. Posmene ponudbe na upravo lista. 1075

Izredno ugodna prilika za nakup najboljšega vsakovrstnega manufakturnega blaga, osobito zimskega, kakor tudi moške, ženske in otročje pletene jopice, podplate, usnje, peči in dimne cevi, vam nudi v veliki izbiri in po najnižji ceni trgovec Pauko Franjo v Kozjem. 1074

Hiša, zidana, kuhinja, 2—3 sobe, z gospodarskim poslopjem, nekaj zemljišča in sadonosnika, se kupi. Ponudbe pod »Bliže Maribora« na upravo lista. 1070

Pozor, mlinarji! Imam na prodaj zobna kolesa železna, in transmisijo, zaradi postavitve turbine, kompletno in v dobrem stanju. Anton Kopše, mlin, Zgornja Polskava. 1034

Sprejemem pridnega hlapca k živini in za druga kmečka dela. Nastop takoj ali s 1. novembrom t. l. Plača po dogovoru. Franc Žigart, Sv. Lenart v Slov. goricah. 1068

Zahtevajte takoj še pred sajenjem zastonj cenik sadnemu drevju od drevesnic Ivan Gradišnik, Šmarjeta, Celje. 1060

Zopet znižane cene!

Veliko veselje bo celo leto v rodbini, ako si nabavite manufakturno blago v Trg. domu Stermecki, ker tu so cene zelo nizke, izbira ogromna, blago pa izvrstne kakovosti. Zahtevajte vzorce platna, flanela, gradla, barhenta, cefirja, sukna, kamgarna, volne, svile, klota, poplina, kretona, tiskanine, sploh vse manufakturne robe.

Trgovski dom

Stermecki

tovarna perila in oblek.

Celje št. 24.

Vzorci in cenik zastonj.

Čevljarji, proda se 60 parov kopit in vso čevlarsko orodje za dva delavca, najbolje za začetnika. Bohak Anton, Vičava, p. Ptuj. 1071

Prodam večje posestvo z vinogradom. Naslov v upravi lista. 1072

Nameravate saditi drevje? Pišite po brzeplačen cenik drevesnice Jelen, Št. Ilj pri Velenju. 1073

Krojaški pomočnik išče stalno službo, kjer bi delal nekaj časa zastonj. 1083

V vsako hišo — Sveto pismo!

Sv. pismo je knjiga božjal Ni je knjige, ki bi jo smeli primerjati s Sv. pismom. Pa če moraš katero knjigo imeti doma in jo prebirati, je to gotovo Sv. pismo.

Letos je 1900 let, kar se je godilo vse to, o čemer nam poročajo sv. evangeliji in Dejanje apostolov. Če kedaj, potem naj si v tem svetem letu vsaka hiša oskrbi Sv. pismo, vsaj evangelije in Dejanje apostolov.

V teh težkih časih pomanjkanja denarja smo sklenili omogočiti vsaki družini nakup Sv. pisma. Zato smo nastavili sledeče cene:

Novi zakon (obseg knjige 541 strani) stane broširan Din 6.—, polplatno vezan Din 8.— in celoplatno vezan Din 15.—.

Pri teh cenah se plača papir in knjigovezniško delo. Vse predstavljane in tiskanje pa je zastonj. Po teh cenah pa prodajamo le sedanjo zalogo in knjige ne bomo ponatisnili. Zato opozarjamo vse, ki si hočejo pravočasno oskrbeti Sv. pismo, da si naročijo čimprej. Za poštnino je priračunati še 2 Din za komad in potem lahko pošljejo v znamkah.

Tiskarna sv. Cirila, Maribor.

Denar naložite

najboljše in najvarnejše pri

Spodnještajerski ljudski posojilnici v Mariboru

Gosposka ulica

r. z. z. n. z.

Ulica 10. oktobra

Najugodnejše obresti za vloge in posojila. Stanje hranilnih vlog nad 62.000.000 dinarjev.

Za varnost hranilnih vlog jamči nad 3.000 članov, večinoma trdnih kmetov in posestnikov, z vsem svojim premičnim in nepremičnim premoženjem kar znaša v vrednosti več sto milijonov dinarjev.

Denar lahko vlagate po položnici. Pišite po nje!

Hranilnica Dravske banovine Maribor

Centrala: Maribor

v lastni novi palači na oglu
Gosposke-Slovenske ulice.

Podružnica: Celje

nasproti pošte, prej Južnošta-
jerska hranilnica.

Sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju. Najbolj varna naložba denarja, ker jamči za vloge pri tej hranilnici Dravska banovina s celim svojim premoženjem in z vso svojo davčno močjo. Hranilnica izvršuje vse v denarno stroko spadajoče posle točno in kulantno.

Naše cene vam priporočajo obisk naših trgovin. Franc Senčar, Mala Nedelja in Ljutomer. Nakup jajc, masla, suhih gob in vseh poljskih pridelkov. Stalna zamenjava bučnic in solnčnic. 924

Nov vozni red

veljaven od 8. oktobra 1933, cena 2 Din (po pošti pošljite znamke za 2.50 Din pri naročilu) dobite v

Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Dobro blago

po 5, 6, 7 Din se dobi le v Trpinovem bazarju, Maribor, Vetrinjska ulica 15. 861

Za cerkveno ljudsko petje

smo vam pripravili cerkvene pesmarice, ki smo jim določili kar najnižjo ceno:

1. Cerkevna ljudska pesmarica samo po Din 3.—. Obsega 100 izbranih pesmi.
2. Venec sv. pesmi, obsega ravno 1000 cerkvenih pesmi, stane broš. Din 10.—, vezana Din 26.—. Venec sv. pesmi in Molitev, vez. v eni knjigi Din 30.—.
3. Prijatelj otroški (molitve in pesmi z notami za šolsko mladino), broš. Din 2.—, vez Din 5.50 in Din 7.50.
4. Jezus, blagoslovi nas! (Slomšekove blagoslovne pesmi z notami), Din 5.—.
5. Kvišku srca (pesmarica z notami), broš. Din 12.—, vez. Din 20.—.

Poleg teh naročajte tudi vse ostale cerkvene skladbe, novejšje in starejšje, pri

TISKARNI SV. CIRILA V MARIBORU.

SUHE GOBE

kupuje po najvišji ceni Sever & Komp., Ljubljana, Gosposvetska cesta 5. 965

Dobro toplo zimsko blago

kupite poceni pri
manufakturni veletrgovini
Franc Dobovičnik, Celje,
Gosposka ulica 15. 715

Močno flanelo za perilo od Din 7.— naprej
Barchente za obleke od Din 9.50 naprej
Berlinski robci za ogrniti od Din 80.— naprej
Sukno črno in modro (za Überjackne) od Din 45.— naprej
Sukno za obleke in kostume od Din 28.— naprej
Debelo sukno za površnike po najnižji ceni.
Zimsko perilo za moške, ženske in otroke po neverjetno nizki ceni!

Ženini in neveste!

Ste vabljeni, da nakupite vse potrebščine, ki jih rabite za bodoči stan, edinole pri meni, ker le takrat bode vse srečno, če bo gnezdo prijetno.

Zakaj je ravno pri trvdki Dobovičnik, Celje, tako poceni?

Ker se zadovolji z najmanjšim zaslužkom.
Ker nima velikih režijskih stroškov.
Ker se trgovina nahaja v lastni hiši in ne plačuje najemnine.
Ker je trgovina v stranski Gosposki ulici, mora ceneje prodajati, da z nizko ceno stranko privabi!

Ker ima lastno tovarno za odeje »Koutre«.
Ker ima lastno tovarno za izdelovanje perila.
Ker ima velik promet in vsled tega vedno sveže blago.
Nizke cene! Prosti ogled vseh zalog! Vljudna postrežba! Vam jamči za dober nakup veletrgovina

Franc Dobovičnik, Celje

Dobre obleke, raglane, nepremočljive Hubertus-površnike, kratke površnike, usnjate sukne itd. dobite po zelo nizkih cenah pri trvdki

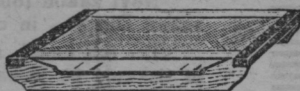
Ivan Mastnak, Celje

Kralja Petra cesta 15.

1019

Žični vložki

kom. po Din 100.—

Žični vložki iz izvanredne trde žice kom. po Din 150.—

Afrik madrace 3delne Din 250.—
Pri naročilu se prosi natančna notranja mera postelje. 364

„WEKA“ MARIBOR
Aleksandrova cesta 15.

Ljudska posojilnica v Celju

registrirana zadruga z neomejeno zavezo

v novi lastni palači na oglu Kralja Petra ceste in Vodnikove ulice

Sprejema hranilne vloge in jih
... obrestnje najboljše. ...
Denar je pri njej naložen po-
... polnoma varno. ...

Za hranilne vloge jamči poleg rezerv in hiš nad 5000 članov-posesnikov z vsem svojim premoženjem! ...